

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Chúa Jêsus Là Ai? — Một Nghiên Cứu Kinh Thánh KJV với Số Strong

GIÊ-XU LÀ AI · MỘT HÀNH TRÌNH XUYỀN SUỐT KINH THÁNH, TỪ SÁNG THỂ KÝ ĐẾN KHẢI HUYỀN

Giáo lý Kinh Thánh Nền tảng — Phúc âm của Chúa Giê-xu Christ

LỜI MỞ ĐẦU

Bảy trăm năm trước khi Chúa Giê-xu ra đời, một nhà tiên tri đã viết xuống điều mà đứa trẻ này sẽ được gọi là. Đó không phải là một cái tên mà bạn sẽ đặt cho một con người. Bạn không cần phải tin điều gì để đọc bài học này. Bạn chỉ cần sẵn lòng để nhìn vào. Hầu như mọi người còn sống đều đã nghe tên Giê-xu. Nhưng ít người hơn nhiều đã đọc chính những gì Kinh Thánh nói về Ngài và tự mình cân nhắc điều đó. Bất kể hôm nay bạn tin điều gì, và bất kể bạn đã được dạy điều gì, điều đó không quan trọng gì với chúng tôi. Chúng tôi vui mừng vì bạn đang ở đây để mở rộng sự hiểu biết của bạn về Chúa Giê-xu từ nguồn gốc nguyên thủy. Mỗi câu Kinh Thánh được in đầy đủ, để bạn thấy được toàn bộ câu, không phải chỉ một phần của nó. Ở nơi Kinh Thánh nói điều gì đó một cách trực tiếp, bài học này nói như vậy. Ở nơi một kết luận đến từ việc đặt các câu Kinh Thánh cạnh nhau, bài học này cũng nói như vậy. Không có điều gì ở đây chỉ dựa vào lời của một người nào đó. Bây giờ hãy đọc điều mà nhà tiên tri đã viết.

MỎ NEO KHỞI ĐẦU

Ê-sai 9:6 (9 -5) Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an.

MỘT TRẺ THƠ ĐÃ SANH RA + MỘT CON TRAI ĐÃ BAN CHO CHÚNG TA → NGƯỜI SẼ ĐƯỢC XƯNG LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI QUYỀN NĂNG.

Bảy trăm năm trước khi Chúa Jêsus giáng sinh, một nhà tiên tri đã viết rằng con trẻ này sẽ được gọi là Đức Chúa Trời Quyền năng. Con trẻ Jêsus nằm trong máng cỏ. Hãy đọc câu này thật chậm rãi. Các câu này nói lên toàn bộ sứ điệp của bài học này.

A. ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN "CHÚNG TA HÃY" — MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ NHIỀU HƠN MỘT Đấng PHÁN

A1. Sáng-thế Ký 1:26 Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. (27) Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

CHÚNG TA HÃY LÀM NÊN LOÀI NGƯỜI NHƯ HÌNH TA VÀ THEO TƯỢNG TA → ĐỨC CHÚA TRỜI DỰNG NÊN LOÀI NGƯỜI NHƯ HÌNH NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc Sáng Thế Ký 1:26 và Sáng Thế Ký 1:27 cùng với nhau. Đừng làm nhẹ đi sự khác biệt giữa hai câu này. Sáng Thế Ký 1:26 nói "chúng ta" và "của chúng ta." Sáng Thế Ký 1:27 nói "theo hình ảnh riêng của Ngài" và "Đức Chúa Trời đã dựng nên," cả hai đều ở số ít. Kinh Thánh nêu ra cả hai câu này song song mà không hề xin lỗi. Kinh Thánh chỉ đơn giản nêu ra cả hai.)

A2. Sáng-thế Ký 3:22 Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Này, về sự phân biệt điều thiện và điều ác, loài người đã thành một bực như chúng ta; vậy bây giờ, ta hãy coi chừng, e loài người giơ tay khiến cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chăng.

LOÀI NGƯỜI ĐÃ THÀNH MỘT BỰC NHƯ CHÚNG TA, BIẾT ĐIỀU THIỆN VÀ ĐIỀU ÁC.

A3. Sáng-thế Ký 11:7 Thôi! chúng ta, hãy xuống, làm lộn xộn tiếng nói của chúng nó, cho họ nghe không được tiếng nói của người này với người kia.

CHÚNG TA HÃY XUỐNG + LÀM LỘN XỘN TIẾNG NÓI CỦA CHÚNG NÓ.

A4. Ê-sai 6:8 Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

TA SẼ SAI AI ĐI + AI SẼ ĐI CHO CHÚNG TA?

(Những suy nghĩ riêng của tôi: Hãy xem xét kỹ Ê-sai 6:8. Câu ấy có cả hai hình thức trong cùng một câu: "Ta sẽ sai ai đi" và "ai sẽ đi cho chúng ta." Cùng một đấng phán đã dùng hình thức số ít và hình thức số nhiều cùng với nhau. Đây không phải là một lỗi khi viết, và cũng không phải là Đức Chúa Trời dùng một từ số nhiều để tự xưng về chính mình mà thôi. Cùng một khuôn mẫu ấy xảy ra nhiều lần, trong nhiều sách khác nhau của Kinh Thánh, trải qua nhiều thế kỷ.)

A5. Phục-truyền Luật-lệ Ký 6:4 Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. **[H259 echad ■]**

HỖI Y-SƠ-RA-ÊN! HÃY NGHE: GIÊ-HÔ-VA ĐỨC CHÚA TRỜI CHÚNG TA LÀ GIÊ-HÔ-VA CÓ MỘT KHÔNG HAI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Phục truyền Luật lệ Ký 6:4 chỉ phối toàn bộ nghiên cứu này. Chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ một mà thôi: không phải hai, không phải ba, không phải nhiều. Bất cứ câu nào trong nghiên cứu này mà gợi ý có một Đức Chúa Trời thứ hai đều là đọc sai, và Phục truyền Luật lệ Ký 6:4 là phép thử cho điều đó. Hãy chú ý đến từ Hê-bơ-rơ mà câu này dùng cho từ "một." Từ đó là echad. Đó là cùng một từ được dùng khi buổi chiều và buổi mai được gọi là MỘT ngày, dù một ngày có hai phần, và khi một người nam và vợ mình được gọi là MỘT thịt, dù họ là hai người. Kinh Thánh đã chọn một từ cho "một" mà cho phép có nhiều hơn một ngôi ở trong đó. Sáng thế Ký 1:26 sau đó ghi lại Đức Chúa Trời phán "chúng ta hãy.")

A6. Ê-sai 45:5 Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lạng người

TA LÀ ĐỨC GIÊ-HÔ-VA + KHÔNG CÓ Đấng NÀO KHÁC + NGOÀI TA KHÔNG CÓ ĐỨC CHÚA TRỜI NÀO KHÁC NỮA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Ê-sai 45:5 trình bày mặt khác của lẽ thật này, và bài học này sẽ không né tránh điều đó. Đức Chúa Trời phán rõ ràng rằng ngoài Ngài ra không có Đức Chúa Trời nào khác. Bất cứ điều gì những trang còn lại tìm thấy cũng không thể nào thêm vào một Đức Chúa Trời thứ hai. Điều mà chúng thực sự sẽ tìm thấy còn lạ lùng và tốt đẹp hơn một Đức Chúa Trời thứ hai: đó là một Đức Chúa Trời duy nhất tự bày tỏ chính mình cho loài người.)

B. Đấng ĐƯỢC GỌI LÀ THIÊN Sứ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA — Đấng CŨNG ĐƯỢC GỌI LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

Từ Hê-bơ-rơ được dịch là "thiên sứ" là malak (H4397). Malak có nghĩa là người được sai đi. Malak gọi tên sứ mạng của người được sai đi, chứ không phải bản chất của người đó. Hãy chú ý những gì Kinh

Thánh làm với người được sai đi cụ thể này trong các đoạn Kinh Thánh dưới đây.

B1. A-GA TRONG ĐỒNG VẮNG — NÀNG ĐẶT TÊN CHO NGÀI

Sáng-thế Ký 16:7 Nhưng thiên sứ của Đức Giê-hô-va thấy nàng ở trong đồng vắng gần bên suối nước, nơi mé đường đi và Su-rơ [H4397 malak ■] (8) thì hỏi rằng: Hỡi A-ga, đòi của Sa-rai, người ở đâu đến, và sẽ đi đâu? Nàng thưa rằng: Tôi lánh xa mặt Sa-rai, chủ tôi. (9) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va dạy nàng rằng: Người hãy trở về chủ người, và chịu lụy dưới tay người. (10) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều, đông đảo đến nỗi người ta đếm không đặng nữa.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA LẠI PHÁN RẰNG: TA SẼ THÊM DÒNG DỐI NGƯỜI NHIỀU.

Sáng-thế Ký 16:13 Nàng gọi Đức Giê-hô-va mà đã phán cùng mình, danh là "Đức Chúa Trời hay đoái xem," vì nàng nói rằng: Chính tại đây, tôi há chẳng có thấy được Đấng đoái xem tôi sao?

NÀNG GỌI ĐỨC GIÊ-HÔ-VA MÀ ĐÃ PHÁN CÙNG MÌNH, DANH LÀ "ĐỨC CHÚA TRỜI HAY ĐOÁI XEM.

(Những suy nghĩ cá nhân của tôi: Có hai điều trong Sáng Thế Ký 16 khiến người đọc phải dừng lại. Thứ nhất, đáng được gọi là "thiên sứ của Đức Giê-hô-va" nói rằng "ta sẽ làm cho dòng dõi người sinh sản nhiều thêm." Người không nói "Đức Giê-hô-va sẽ làm cho dòng dõi người sinh sản nhiều thêm." Người nói như chính Đấng đang thực hiện việc sinh sản đó. Thứ hai, chính bản văn Kinh Thánh, không phải ý kiến của A-ga, gọi thiên sứ của Đức Giê-hô-va này là "Đức Giê-hô-va đã phán cùng nàng." A-ga gọi chính người này là "Đức Chúa Trời." Người tường thuật trong sách Sáng Thế Ký đồng ý với A-ga.)

B2. BÀN TAY TRÊN Y-SÁC — NGÀI THỀ BỞI CHÍNH MÌNH

Sáng-thế Ký 22:11 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu xuống mà rằng: Hỡi Ap-ra-ham, Ap-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây. (12) Thiên sứ phán rằng: Đừng tra tay vào mình con trẻ và chớ làm chi hại đến nó; vì bây giờ ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi có không tiếc với ta con người, tức con một người.

BỞI CỐ KHÔNG TIẾC VỚI TA CON NGƯỜI, TỨC CON MỘT NGƯỜI.

Sáng-thế Ký 22:15 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu Ap-ra-ham lần thứ nhì mà rằng: (16) Đức Giê-hô-va phán rằng: Vì người đã làm điều đó, không tiếc con người, tức con một người, thì ta lấy chính mình ta mà thề rằng: (17) sẽ ban phước cho người, thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, đông như cát bờ biển, và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành quân nghịch. (18) Bởi vì người đã vâng theo lời dặn ta, nên các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.

TA LẤY CHÍNH MÌNH MÀ THỀ, ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN → CÁC DÂN THẾ GIAN ĐỀU SẼ NHỜ DÒNG DỐI NGƯỜI MÀ ĐƯỢC PHƯỚC.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy xem xét hai câu trong Sáng thế ký 22:11-18. Câu thứ nhất là "Con đã chẳng tiếc với TA con của con." Áp-ra-ham đang dâng con trai mình cho Đức Chúa Trời. Người nói trong câu này nói rằng con trai đã không bị giữ lại khỏi người nói. Câu thứ hai là "Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta lấy chính mình Ta mà thề." Trong thời cổ đại, một người thề bằng đấng lớn hơn người đó. Một sứ giả được tạo dựng chỉ truyền đạt một sứ điệp thì không thề bằng chính mình. Một sứ giả được tạo dựng không ký một lời thề bằng danh giao ước của Đức Chúa Trời. Hê-bơ-rơ 6:13 cho biết lý do. Hê-bơ-rơ 6:13 nói rằng Đức Chúa Trời đã thề bằng chính mình Ngài. Hê-bơ-rơ 6:13 nêu rõ lý do: "vì không thể chỉ đáng nào lớn hơn mà thề.")

B3. GIA-CỐP VẬT LỘN VỚI MỘT NGƯỜI — VÀ ĐẶT TÊN NƠI ẤY LÀ "MẶT ĐỨC CHÚA TRỜI"

Sáng-thế Ký 32:24 Vả, một mình Gia-cốp ở lại; thì có một người vật lộn với mình được rạng đông. (25) Khi người đó thấy mình không thắng nổi, bèn đánh vào xương hông Gia-cốp; xương hông liền trật trong khi vật lộn. (26) Người đó bèn nói: Trời đã rạng đông rồi; thôi để cho ta đi; nhưng Gia-cốp đáp rằng: Tôi chẳng cho người đi đâu, nếu người không ban phước cho tôi.

CÓ MỘT NGƯỜI VẬT LỘN VỚI NGƯỜI → TÔI SẼ KHÔNG BUÔNG NGƯỜI RA, TRỪ KHI NGƯỜI CHÚC PHƯỚC CHO TÔI.

Sáng-thế Ký 32:28 Người lại nói: Tên người sẽ chẳng làm Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã có vật lộn cùng Đức Chúa Trời và người ta; người đều được thắng. (29) Gia-cốp hỏi: Xin cho tôi biết tên người. Đáp rằng: Làm sao người hỏi tên ta? Rồi người này ban phước cho Gia-cốp tại đó. (30) Gia-cốp đặt

tên chỗ đó là Phê-ni-ên, và nói rằng: Tôi đã thấy Đức Chúa Trời đối mặt cùng tôi và linh hồn tôi được giải cứu.

NHƯ MỘT HOÀNG TỬ, NGƯỜI CÓ QUYỀN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI → TÔI ĐÃ THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI ĐỐI MẶT, VÀ MẠNG SỐNG TÔI ĐƯỢC GÌN GIỮ.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Bản văn Sáng thế ký 32 gọi người này là một người đàn ông. Người đàn ông vật lộn với Gia-cốp này nói rằng Gia-cốp có quyền năng VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI. Gia-cốp đặt tên cho mảnh đất đó là "mặt của Đức Chúa Trời." Gia-cốp nói rằng mạng sống mình đã được cứu. Gia-cốp hỏi người này tên là gì. Gia-cốp không nhận được tên nào, chỉ nhận lại một câu hỏi. Hãy nhớ câu hỏi chưa được trả lời này về cái tên. Cùng một câu hỏi đó lại xuất hiện, trong một sách khác của Kinh Thánh, hàng trăm năm sau.)

B4. BỤI GAI CHÁY — THIÊN SỨ LÀ ĐẮNG TA LÀ

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:2 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện ra cùng người trong ngọn lửa, giữa bụi gai kia. Người nhìn thấy cả bụi gai đang cháy, nhưng không hề tàn. (3) Môi-se bèn nói rằng: Ta hãy tẻ bước lại đặng xem sự lạ lớn này, vì có sao bụi gai chẳng tàn chút nào. (4) Đức Giê-hô-va thấy người tẻ bước lại xem, Đức Chúa Trời bèn ở giữa bụi gai gọi rằng: Hỡi Môi-se, hỡi Môi-se! Người thưa rằng: Có tôi đây! (5) Đức Chúa Trời phán rằng: Chớ lại gần chốn này, Hãy cởi giày ngươi ra, vì chỗ ngươi đang đứng là đất thánh. (6) Rồi Ngài lại nói: Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ ngươi, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Môi-se liền che mặt, vì sợ nhìn đến Đức Chúa Trời.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA HIỆN RA TRONG NGỌN LỬA → ĐỨC CHÚA TRỜI Ở TRONG BỤI GAI GỌI NGƯỜI.

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:14 Đức Chúa Trời phán rằng: Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu; rồi Ngài lại rằng: Hãy nói cho dân Y-sơ-ra-ên như vậy: Đấng Tự Hữu đã sai ta đến cùng các ngươi.

TA LÀ ĐẮNG TỰ HỮU HẰNG HỮU → ĐẮNG TỰ HỮU ĐÃ SAI TA ĐẾN CÙNG CÁC NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Xuất Ê-díp-tô Ký 3:2 nói rằng thiên sứ của Đức Giê-hô-va. Hai câu sau, Xuất Ê-díp-tô Ký 3:4 nói rằng Đức Giê-hô-va, và Đức Chúa Trời. Cùng một bụi gai, cùng một ngọn lửa, và cùng một tiếng nói xuất hiện trong cả hai. Kinh Thánh không bao giờ xem đây là một sự mâu thuẫn. Cũng chính tiếng nói này sau đó đã ban cho cái danh mà Y-sơ-ra-ên sẽ mang theo đời đời: TA LÀ ĐẮNG TA LÀ.)

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — bụi gai cháy và Chúa Jê-sus trong sân đền thờ

Giăng 8:56 Cha các ngươi là Áp-ra-ham đã nức lòng nhìn thấy ngày của ta; người đã thấy rồi, và mừng rỡ. (57) Người Giu-đa nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-ham! (58) Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước khi chưa có Áp-ra-ham, đã có ta. (59) Bấy giờ chúng lấy đá đặt quãng vào Ngài; nhưng Đức Chúa Jê-sus đi lên trong chúng, ra khỏi đền thờ.

TRƯỚC KHI ÁP-RA-HAM CHƯA SANH RA, TA ĐÃ CÓ → HỌ BÈN LỢM ĐÁ ĐẶT NÉM VÀO NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đặt hai cảnh này cạnh nhau và để sự khác biệt đó dạy dỗ. Tại bụi gai, tiếng nói ra từ lửa phán TA LÀ. Môi-se che mặt mình tại bụi gai. Trong đền thờ, một người đứng trước đoàn dân phán TA LÀ. Đoàn dân lợm đá lên. Đoàn dân không hề bối rối về điều Chúa Giê-xu đã nói. Đoàn dân hiểu rõ chính xác điều Chúa Giê-xu nói. Đoàn dân xét rằng lời của Chúa Giê-xu đáng bị ném đá. Cũng hãy để ý rằng Chúa Giê-xu không nói "trước khi Áp-ra-ham chưa sanh ra, TA ĐÃ LÀ." Chúa Giê-xu nói TA LÀ.)

B5. MA-NÔ-A VÀ VỢ ÔNG — DANH KỶ DIỆU

Các Quan Xét 13:3 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người đờn bà ấy mà rằng: Kìa, ngươi son sẻ không có con; nhưng ngươi sẽ thọ thai và sanh một đứa con trai.

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA HIỆN ĐẾN CÙNG NGƯỜI ĐỜN BÀ ẤY MÀ RẰNG → NHƯNG NGƯỜI SẼ THỌ THAI VÀ SANH MỘT ĐỨA CON TRAI.

Các Quan Xét 13:17 Ma-nô -a lại thưa cùng thiên sứ của Đức Giê-hô-va rằng: Danh ông là chi, để chúng tôi tôn trọng ông khi lời ông phán được ứng nghiệm? **[H6383 piliy ■]** (18) Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đáp rằng: Sao ngươi hỏi danh ta như vậy? Danh ấy lấy làm diệu kỳ.

SAO NGƯỜI HỎI DANH TA NHƯ VẬY? DANH ẤY LẤY LÀM DIỆU KỶ?

Các Quan Xét 13:20 trong lúc ngọn lửa từ bàn thờ cất bay lên trên trời, thì thiên sứ của Đức Giê-hô-va cũng dâng lên theo trong ngọn lửa của bàn thờ. Thấy vậy, Ma-nô -a té sấp mặt xuống đất. (21) Thiên sứ

của Đức Giê-hô-va chẳng còn hiện đến cùng Ma-nô -a và vợ người nữa. Ma-nô -a nhận biết ấy là thiên sứ của Đức Giê-hô-va (22) bèn nói cùng vợ rằng: Quả thật chúng ta sẽ chết, vì đã thấy Đức Chúa Trời!

THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA LÊN TRONG NGỌN LỬA TRÊN BÀN THỜ → CHẮC CHÚNG TA SẼ CHẾT, VÌ ĐÃ THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Có ba điều nổi bật trong Các Quan Xét đoạn 13. Ma-nô-a hỏi xin tên, giống hệt như Gia-cốp đã làm trong Sáng Thế Ký 32. Danh ấy lại một lần nữa không được tiết lộ cho Ma-nô-a, lần này kèm theo một lý do được nêu rõ. Từ Hê-bơ-rơ được dùng cho lý do đó là piliy (H6383). Bản KJV dịch piliy là "bí mật." Piliy có nghĩa là quá diệu kỳ để có thể biết được. Piliy xuất phát từ cùng gốc với pele (H6382), từ được dịch là "Đấng Lạ Lùng" trong Ê-sai 9:6, nơi con trẻ sinh ra cho chúng ta được đặt tên. Chính thiên sứ của Đức Giê-hô-va này sau đó đã thăng lên trong ngọn lửa của bàn thờ. Kết luận của chính Ma-nô-a không phải là "chúng ta đã thấy một thiên sứ." Kết luận của Ma-nô-a là "chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời.")

B6. VIÊN ĐỘI TRƯỞNG NGOÀI THÀNH GIÊ-RI-CÔ — ĐƯỢC THỜ LẠY, VÀ Cởi GIÀY

Giô-suê 5:13 Xảy khi Giô-suê ở gần Giê-ri-cô, ngược mắt lên mà nhìn, bèn thấy một người đứng cầm gươm trần đối diện cùng mình. Giô-suê đi lại người và nói rằng: Người là người của chúng ta hay là người của kẻ thù nghịch chúng ta? **[H8269 sar ■]** (14) Người đáp: không, bây giờ ta đến làm tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va. Giô-suê bèn sấp mặt xuống đất, lạy, và hỏi rằng: Chúa truyền cho tôi tớ Chúa điều gì? (15) Tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va nói cùng Giô-suê rằng: Hãy lột giày khỏi chơn ngươi, vì nơi ngươi đứng là thánh. Giô-suê bèn làm như vậy.

GIÔ-SUÊ BÈN SẤP MẶT XUỐNG ĐẤT, LẠY, VÀ THỜ LẠY → HÃY Cởi GIÀY NGƯỜI RA KHỎI CHÂN, VÌ CHỖ NGƯỜI ĐỨNG LÀ THÁNH.

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — hai người được bảo phải cởi giày ra

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:5 Đức Chúa Trời phán rằng: Chớ lại gần chốn này, Hãy cởi giày ngươi ra, vì chỗ ngươi đang đứng là đất thánh.

HÃY Cởi GIÀY DƯỚI CHÂN NGƯỜI RA, VÌ CHỖ NGƯỜI ĐANG ĐỨNG LÀ ĐẤT THÁNH.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy để ý cùng một mệnh lệnh, gần như cùng những lời lẽ, được ban cho hai người khác nhau, cách nhau hàng trăm năm. Tại bụi gai, mệnh lệnh đến từ tiếng nói mà bản văn Kinh Thánh gọi là Đức Giê-hô-va và Đức Chúa Trời. Bên ngoài thành Giê-ri-cô, mệnh lệnh đến từ một người đứng đó với thanh gươm trong tay. Giô-suê sấp mặt xuống đất và thờ lạy người này. Người này không từ chối sự thờ lạy đó. Hãy so sánh điều đó với việc một thiên sứ được dựng nên thật sự làm gì khi có người cố thờ lạy thiên sứ ấy. Thiên sứ nói rằng: "Ta là bạn tôi tớ với ngươi" (Khải Huyền 19:10), và "hãy thờ phượng Đức Chúa Trời" (Khải Huyền 22:9). Giảng đã hai lần cố thờ lạy một thiên sứ, và cả hai lần thiên sứ đều từ chối. Không ai từ chối sự thờ lạy của Giô-suê bên ngoài thành Giê-ri-cô.)

B7. GIỜ ĐÂY, TÂN ƯỚC NÓI RÕ MỘT ĐIỀU RẤT MINH BẠCH

Giăng 1:18 Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

CHẲNG HỀ AI THẤY ĐỨC CHÚA TRỜI → CON MỘT CỦA NGÀI ĐÃ GIẢI BÀY NGÀI RA.

Giăng 5:37 Chính Cha, là Đấng đã sai ta, cũng làm chứng về ta. Các ngươi chưa hề nghe tiếng Ngài, chưa hề thấy mặt Ngài

CÁC NGƯỜI CHƯA HỀ NGHE TIẾNG NGÀI, CHƯA HỀ THẤY MẶT NGÀI.

1 Ti-mô-thê 6:16 một mình Ngài có sự sáng không thể đến gần được, chẳng người nào từng thấy Ngài và cũng không thấy được, danh vọng, quyền năng thuộc về Ngài đời đời! A-men.

NGỰ TRONG ÁNH SÁNG KHÔNG THỂ ĐẾN GẦN ĐƯỢC → CHẲNG NGƯỜI NÀO TỪNG THẤY NGÀI VÀ CŨNG KHÔNG THẤY ĐƯỢC.

Bây giờ hãy đặt hai phần của Kinh Thánh cạnh nhau và đọc hai phần ấy cùng với nhau.

Cựu Ước nói đi nói lại nhiều lần rằng người ta đã THẤY con người này, nói chuyện với con người này,

ăn trước mặt con người này, vật lộn với con người này, và vẫn còn sống.

Tân Ước nói rõ ràng, và đến ba lần, rằng chưa từng có ai thấy Đức Chúa Trời là Cha, và không ai có thể thấy Đức Chúa Trời là Cha.

Cả hai lời tuyên bố đều đúng. Do đó, người mà người ta đã thấy trong Cựu Ước và Đức Chúa Cha mà người ta không thể thấy không phải là cùng một người. Giảng cho biết người được thấy đó là ai. Ông nói rằng người được thấy đó là Con một, Con ở trong lòng Đức Chúa Cha, và Con này đã bày tỏ Đức Chúa Cha ra để Đức Chúa Cha có thể được thấy.

[CÁC CÂU KINH THÁNH ĐƯỢC GHÉP LẠI VỚI NHAU — KHÔNG CÓ CÂU NÀO NÓI ĐIỀU NÀY MỘT MÌNH]

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy cẩn thận và trung thực ngay tại đây, vì đây chính xác là nơi một người có thể bắt đầu thêm vào Lời Chúa. Điều được TRỰC TIẾP nói rõ: chính bản văn Cựu Ước gọi người được sai đến này là Đức Giê-hô-va và Đức Chúa Trời, và những người gặp người được sai đến này cũng nói điều tương tự. Phần đó không phải là một kết luận. Phần đó là điều mà các câu văn nói ra. Điều ĐƯỢC RÚT RA BẰNG CÁCH GHÉP CÁC CÂU LẠI: rằng người có thể thấy được này cụ thể là Con. Không có một câu nào nói rằng "thiên sứ của Đức Giê-hô-va trong Sáng Thế Ký 16 là Chúa Giê-xu." Kết luận này được rút ra bằng cách đặt Giảng 1:18, Giảng 5:37, và 1 Ti-mô-thê 6:16 bên cạnh các câu chuyện trong Cựu Ước và hỏi ai đã được nhìn thấy. Đó là lý do vì sao thẻ chú giải có ở đó, và thẻ chú giải vẫn ở đó.)

B8. VÀ SỨ GIẢ-LÀ-ĐỨC GIA-VÊ LẠI XUẤT HIỆN VÀO CUỐI CÙNG CỰU ƯỚC

Ma-la-chi 3:1 Đây, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong. Đây, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. [H4397 malak ■]

TA SẼ SAI SỨ GIẢ TA + NGƯỜI SẼ DỌN ĐƯỜNG TRƯỚC MẶT TA → CHÚA SẼ THÌNH LINH VÀO ĐỀN THỜ NGÀI, TỨC LÀ SỨ GIẢ CỦA GIAO ƯỚC.

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — sứ giả được hứa, và sứ giả được nhận diện

Mác 1:2 Như đã chép trong sách tiên tri Ê-sai rằng: Đây, ta sai sứ ta đến trước mặt người, Người sẽ dọn đường cho người. (3) Có tiếng kêu trong đồng vắng rằng: Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các nẻo Ngài; (4) Giảng đã tới, trong đồng vắng vừa làm vừa giảng phép báp-tem ăn năn, cho được tha tội.

NÀY, TA SAI SỨ GIẢ TA ĐẾN TRƯỚC MẶT NGƯỜI → HÃY DỌN ĐƯỜNG CHO CHÚA.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Ma-la-chi 3:1 nêu tên hai người được sai đến trong cùng một câu. Một người được sai đi trước để dọn đường. Người được sai đến kia được gọi là "Chúa" và "sứ giả của giao ước." Người được sai đến thứ hai này chính là người sẽ đến trong đền thờ của chính Chúa. Mác mở đầu sách Tin Lành Mác bằng cách trích dẫn chính câu đó từ Ma-la-chi 3:1. Mác gọi tên người dọn đường là Giảng, ở nơi đồng vắng. Điều này khiến người được sai đến thứ hai chưa được Mác nêu tên vào lúc đó. Cựu Ước kết thúc trong sự trông đợi một sứ giả chính là Chúa. Tân Ước mở đầu với chính sứ giả đó bước vào.)

C. CUI CHẤT TRÊN CON MỘT — ÁP-RA-HAM VÀ Y-SÁC TRÊN NÚI

C1. Sáng-thế Ký 22:2 Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đưa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đưa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho.

[H3173 yachiyd ■]

HÃY BẮT CON NGƯỜI, LÀ Y-SÁC, CON MỘT CỦA NGƯỜI, MÀ NGƯỜI YÊU DẤU → DÂNG NÓ TẠI ĐÓ LÀM CỦA LỄ THIÊU.

C2. Sáng-thế Ký 22:6 Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chất trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đồng đi. [H6086 ets ■]

ÁP-RA-HAM LẤY CUI VỀ CỦA LỄ THIÊU, CHẤT TRÊN Y-SÁC, CON MÌNH → VÀ CẢ HAI CHA CON ĐỒNG ĐI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Trong Sáng Thế Ký 22:6, người cha không vác củi. Y-sác vác củi lên núi. Áp-ra-ham sẽ đặt Y-sác lên trên đống củi đó. Từ tiếng Hê-bơ-rơ cho củi đó là ets (H6086). Đây là từ thông thường chỉ một cây sống, và cũng chỉ gỗ đã đốn. Cùng một từ ấy gọi tên cây sự sống, và cây ở giữa vườn.)

C3. Sáng-thế Ký 22:7 Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham, cha mình rằng: Hỡi Cha! Người đáp: Con ơi! cha đây. Y-sác nói: Củi đây, lửa đây, nhưng chiên con đây có dâng làm của lễ thiêu? (8) Áp-ra-ham rằng: Con ơi! chính Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con dâng dùng làm của lễ thiêu; rồi cả hai cha con cứ đồng đi.

CHIÊN CON DÙNG LÀM CỦA LỄ THIÊU Ở ĐÂU? → ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ SẮM SẴN LẤY CHIÊN CON.

C4. Sáng-thế Ký 22:13 Áp-ra-ham nhướng mắt lên, xem thấy sau lưng một con chiên đực, sừng mắc trong bụi cây, bèn bắt con chiên đực đó dâng làm của lễ thiêu thay cho con mình.

MỘT CON CHIÊN ĐỰC BỊ MẮC SỪNG TRONG BỤI RẬM → DÂNG NÓ LÀM CỦA LỄ THIÊU THẾ CHO CON TRAI MÌNH.

Sáng-thế Ký 22:14 Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê. Bởi cố ấy, ngày nay có tục ngữ rằng: Trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sắm sẵn.

TRÊN NÚI CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA SẼ CÓ SẮM SẴN.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy xem lại câu hỏi của người con trong Sáng thế ký 22:7: chiên con ở đâu? Áp-ra-ham trả lời câu hỏi đó. Câu trả lời của Áp-ra-ham vượn xa hơn điều ông biết. Áp-ra-ham nói: "Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con dùng làm của lễ thiêu." Câu đó có thể mang hai ý nghĩa. Một ý nghĩa là Đức Chúa Trời sẽ kiếm một chiên con để dùng cho chính Ngài. Ý nghĩa khác là Đức Chúa Trời sẽ ban chính bản thân Ngài làm chiên con. Điều Đức Chúa Trời thực sự ban cho ngày đó là một con CHIÊN ĐỰC, không phải chiên con. Chiên đực là một con chiên trưởng đã trưởng thành. Con chiên đực này đã chết thay cho người con, bị vướng sừng vào bụi rậm. Câu hỏi của Y-sác được trả lời trên núi theo một nghĩa. Câu hỏi của Y-sác cũng còn để ngỏ theo một nghĩa khác. Vẫn còn thiếu một chiên con. Áp-ra-ham đặt tên cho nơi đó bằng một lời hứa ở thì tương lai: "trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ được sắm sẵn.")

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — người con đã vác củi, và Người Con đã vác thập tự giá

Sáng-thế Ký 22:6 Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chất trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đồng đi.

ÁP-RA-HAM CHẤT CÚI TRÊN Y-SÁC, CON TRAI MÌNH → CẢ HAI ĐỀU ĐI CHUNG VỚI NHAU.

Giăng 19:17 Đức Chúa Jê-sus vác thập tự giá mình, đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là cái Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha.

ĐỨC CHÚA JÊ-SUS VÁC THẬP TỰ GIÁ MÌNH, ĐI ĐẾN NGOÀI THÀNH, TẠI NƠI GỌI LÀ CÁI SỌ.

Giăng 19:18 Ấy đó là chỗ họ đóng đinh Ngài, lại có hai người khác với Ngài, mỗi bên một người, còn Đức Chúa Jê-sus ở chính giữa.

TẠI ĐÓ HỌ ĐÓNG ĐINH NGÀI TRÊN CÂY THẬP TỰ + ĐỨC CHÚA JÊ-SUS Ở GIỮA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Một người cha, một người con trai duy nhất mà người cha yêu thương, một ngọn đồi, củi được chất lên chính lưng người con, và người con bước lên dưới sức nặng của củi đó. Cảnh tượng này đã xảy ra hai lần trong Kinh Thánh. Lần đầu tiên, trong Sáng Thế Ký 22, Đức Chúa Trời đã ngăn con dao lại. Đức Chúa Trời đã đặt một con chiên thay thế vào chỗ của người con. Lần thứ hai, tại thập tự giá, không ai ngăn cái chết lại. Lần này, Con là vật thế thân. Hãy chú ý thêm một điểm khác biệt nữa giữa hai cảnh tượng này. Y-sác đã hỏi, "chiên con ở đâu?" Không có câu trả lời nào cho câu hỏi của Y-sác ngày hôm đó. Câu trả lời đến sau này, tại sông Giô-đanh, từ Giăng. Giăng đã chỉ tay về một người đang bước đến gần ông.)

C5. Giăng 1:29 Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Jê-sus đến cùng mình, thì nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.

KÌA, CHIÊN CON CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, LÀ ĐẲNG CẤT TỘI LỖI THẾ GIAN ĐI.

C6. Sáng-thế Ký 22:2 Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đứa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đứa con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho.

Giăng 3:16 Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. **[G3439 monogenes ■]**

CON MỘT NGƯỜI, LÀ ĐỨA CON NGƯỜI YÊU MẾN → NGÀI ĐÃ BAN CON MỘT CỦA NGÀI.

C7. Hê-bơ-rơ 11:17 Bởi đức tin, Áp-ra-ham dâng Y-sác trong khi bị thử thách: người là kẻ đã nhận lãnh lời hứa, dâng con một mình (18) là về con đó mà Đức Chúa Trời có phán rằng: Ấy bởi trong Y-sác mà người sẽ có một dòng dõi lấy tên người mà kêu. (19) Người tự nghĩ rằng Đức Chúa Trời cũng có quyền khiến kẻ chết sống lại; cũng giống như từ trong kẻ chết mà người lại được con mình.

NGƯỜI DÂNG CON MỘT CỦA MÌNH → VÌ NGƯỜI TƯƠNG RANG ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ QUYỀN KHIẾN KẺ CHẾT SỐNG LẠI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Tác giả sách Hê-bơ-rơ dùng cùng một từ Hy Lạp để chỉ Y-sác mà Giăng dùng để chỉ Chúa Giê-xu. Từ đó là "con một," monogenes (G3439). Tác giả sách Hê-bơ-rơ cho chúng ta biết Áp-ra-ham đã nghĩ gì trên đường lên núi. Áp-ra-ham nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể khiến đứa trẻ sống lại từ kẻ chết. Áp-ra-ham nói với các đầy tớ trẻ ở chân đồi rằng, "Ta cùng đứa trẻ sẽ đi đến chốn kia dâng thờ phượng, rồi sẽ trở lại với các người." Áp-ra-ham mong đợi sẽ đi xuống núi cùng với Y-sác. Tác giả sách Hê-bơ-rơ nói rằng Áp-ra-ham đã nhận lại Y-sác "theo một hình bóng." Hình bóng ở đây có nghĩa là một bức tranh hay một biểu tượng. Ba ngày sau mệnh lệnh đó, một người con vốn coi như đã chết đã trở về sống lại.)

MỘT GHI CHÚ VỀ ĐỊA ĐIỂM — một ghi chú bổ trợ, không phải điều các câu Kinh Thánh khẳng định trực tiếp

2 Sử-ký 3:1 Sa-lô-môn khởi cất đền Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem, trên núi Mô-ri-a, là nơi Đức Giê-hô-va đã hiện ra cùng Đa-vít, cha người, tại trên chỗ mà Đa-vít đã dọn, tức là trong sân đập lúa của Ot-na, người Giê-bu-sít.

SA-LÔ-MÔN KHỞI CẤT ĐỀN ĐỨC GIÊ-HÔ-VA TẠI GIÊ-RU-SA-LEM, TRÊN NÚI MÔ-RI-A.

[CÁC CÂU KINH THÁNH ĐƯỢC GHÉP LẠI VỚI NHAU — KHÔNG CÓ CÂU NÀO NÓI ĐIỀU NÀY MỘT MÌNH]

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Sáng Thế Ký 22:2 gọi nơi Đức Chúa Trời sai Áp-ra-ham đến là xứ Mô-ri-a. 2 Sử Ký 3:1 gọi nơi Sa-lô-môn xây đền thờ là núi Mô-ri-a, tại Giê-ru-sa-lem. Vì vậy, ngọn núi nơi suýt dâng Y-sác làm của lễ và ngọn núi nơi mọi của lễ trong đền thờ về sau được dâng lên đều mang cùng một tên. Giê-ru-sa-lem cũng chính là thành nơi binh lính đóng dinh Chúa Giê-xu bên ngoài tường thành. Chỉ nên nói những gì các câu Kinh Thánh nói. Các câu Kinh Thánh không nói rằng Gô-gô-tha là cùng một tảng đá với Mô-ri-a. Các câu Kinh Thánh nói rằng đó là cùng một tên, cùng một dãy đồi, và cùng một thành. Chính lời của Áp-ra-ham là "trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sắm sẵn." Áp-ra-ham đã nói những lời ấy ở thì tương lai.)

D. TÔI TỐ CHỊU KHỔ — ĐOẠN SÁCH MÔ TẢ THẬP TỰ GIÁ TRƯỚC KHI CÓ THẬP TỰ GIÁ

D1. Ê-sai 52:13 Này, tôi tớ ta sẽ làm cách khôn ngoan; sẽ được tôn lên, đẩy lên, và rất cao trọng. (14) Như nhiều kẻ thấy người mà lấy làm lạ (mặt mày người xài-xế lắm hơn kẻ nào khác, hình dung xài-xế hơn con trai loài người) (15) thì cũng vậy người sẽ vẫy rửa nhiều dân, và các vua ngậm miệng lại vì người; vì họ sẽ thấy điều chưa ai nói cho mình, và sẽ hiểu biết điều mình chưa hề nghe.

MẶT NGƯỜI BỊ HƯ HỒNG HƠN BẤT CỨ NGƯỜI NÀO → NGƯỜI SẼ RẦY NHIỀU DÂN TỘC.

D2. Ê-sai 53:1 Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? (2) Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được.

AI TIN ĐIỀU ĐÃ RAO TRUYỀN CHO CHÚNG TA? → KHÔNG CÓ SỰ TỐT ĐẸP CHO CHÚNG TA ƯA THÍCH ĐƯỢC.

D3. Ê-sai 53:3 Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.

NGƯỜI ĐAU KHỔ, TỪNG TRẢI SỰ ĐAU ỐM → NGƯỜI BỊ KHINH DỂ, CHÚNG TA CHẲNG COI TRỌNG NGƯỜI.

D4. Ê-sai 53:4 Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. (5) Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

NGÀI ĐÃ BỊ THƯƠNG VÌ CỐ SỰ PHẠM PHÁP CỦA CHÚNG TA + BỊ ĐAU ĐÓN VÌ CỐ SỰ GIAN ÁC CỦA CHÚNG TA → BỞI SỰ ĐAU ĐÓN CỦA NGÀI CHÚNG TA ĐƯỢC LÀNH BỆNH.

D5. Ê-sai 53:6 Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thấy chúng ta đều chất trên người.

TẤT CẢ CHÚNG TA ĐỀU NHƯ CHIÊN ĐI LẠC → ĐỨC GIA-VÊ ĐÃ LÀM CHO TỘI LỖI CỦA HẾT THẤY CHÚNG TA ĐỀU CHẤT TRÊN NGƯỜI.

D6. Ê-sai 53:7 Người bị hiệp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng.

NGƯỜI BỊ ĐEM ĐI NHƯ CHIÊN CON ĐẾN HÀNG LÀM THỊT → NGƯỜI CHẴNG HỀ MỞ MIỆNG.

D7. Ê-sai 53:8 Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt?

NGƯỜI ĐÃ BỊ DỨT KHỎI ĐẤT NGƯỜI SỐNG → VÌ SỰ PHẠM TỘI CỦA DÂN TA MÀ NGƯỜI CHỊU ĐÁNH ĐẬP.

D8. Ê-sai 53:9 Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng.

NGƯỜI TA ĐÃ ĐẶT MỒ NGƯỜI VỚI NHỮNG KẺ ÁC + NHƯNG KHI CHẾT, NGƯỜI ĐƯỢC CHÔN VỚI KẺ GIÀU → VÌ NGƯỜI CHẴNG HỀ LÀM ĐIỀU HUNG DỮ.

D9. Ê-sai 53:10 Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng.

SAU KHI ĐÃ DÂNG MẠNG SỐNG NGƯỜI LÀM TẾ CHUỘC TỘI → NGƯỜI SẼ THẤY DÒNG DỐI MÌNH; NHỮNG NGÀY NGƯỜI SẼ THÊM DÀI RA.

D10. Ê-sai 53:11 Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. (12) Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

VÌ NGƯỜI ĐÃ ĐỔ MẠNG SỐNG MÌNH CHO ĐẾN CHẾT + ĐÃ BỊ KỂ VÀO HÀNG KẺ DỮ → ĐÃ MANG LẤY TỘI LỖI NHIỀU NGƯỜI, VÀ CẦU THAY CHO NHỮNG KẺ PHẠM TỘI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc Ê-sai 53:9 rồi đọc lại Ê-sai 53:10, theo thứ tự. Câu đầu nói rằng đầy tớ đã CHẾT và được chôn trong mộ người giàu. Câu sau nói rằng sau khi linh hồn đầy tớ được dâng làm của lễ chuộc tội, đầy tớ ấy sẽ THẤY dòng dõi mình và được SỐNG LÂU ngày. Hai lời tuyên bố đó không thể nào cùng đúng đối với một người cứ ở mãi trong sự chết. Sự sống lại đã được chép sẵn trong đoạn này của sách Ê-sai, bảy trăm năm trước khi sự sống lại ấy xảy ra.)

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — trang sách của nhà tiên tri, và một người trên xe ngựa đọc lớn tiếng

Công-vụ các Sứ-đồ 8:32 Vả, chỗ người đọc trong Kinh Thánh là đoạn này: Người đã bị kéo đi như con chiên đến hàng làm thịt, Lại như chiên con câm trước mặt kẻ hót lông, người chẳng mở miệng. (33)

Trong khi người hèn hạ thì sự đoán xét Người đã bị cất đi. Còn ai sẽ kể đời của Người? Vì sự sống Người đã bị rút khỏi đất rồi. (34) Hoạn quan cất tiếng nói cùng Phi-líp rằng: Tôi xin hỏi ông, đáng tiên tri đã nói điều đó về ai? Có phải nói về chính mình người chẳng, hay là về người nào khác? (35) Phi-líp bèn mở miệng, bắt đầu từ chỗ Kinh Thánh đó mà rao giảng Đức Chúa Jêsus cho người.

ĐÁNG TIÊN TRI NÓI ĐIỀU ĐÓ VỀ AI? → PHI-LÍP LIỀN BẮT ĐẦU TỪ CHỖ KINH THÁNH ĐÓ MÀ GIẢNG TIN LÀNH VỀ ĐỨC CHÚA JÊSUS CHO NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đây là một câu hỏi chân thành, được nói ra thành lời bởi một người chưa từng nghe câu trả lời. Câu hỏi là: nhà tiên tri đang nói về ai? Câu trả lời không phải là ý kiến riêng của Phi-líp. Phi-líp bắt đầu ngay từ câu Kinh Thánh đó trong Ê-sai đoạn 53. Phi-líp giảng về Chúa Giê-xu bắt đầu từ câu đó. Cách hiểu của chính các sứ đồ về Ê-sai đoạn 53 đã được ghi chép lại cho chúng ta. Không ai phải đoán mò về cách hiểu của các sứ đồ đối với Ê-sai đoạn 53.)

E. EM-MA-NU-ÊN — ĐỨC CHÚA TRỜI Ở CÙNG CHÚNG TA, CON TRẺ SANH RA VÀ CON TRAI ĐƯỢC BAN CHO

E1. Ê-sai 7:14 Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các người: này một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt trên là Em-ma-nu-ên. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

VẬY NÊN, CHÍNH CHÚA SẼ BAN MỘT ĐIỂM CHO CÁC NGƯỜI → NÀY MỘT GÁI ĐỒNG TRINH SẼ CHỊU THAI, SANH RA MỘT TRAI, VÀ ĐẶT TRÊN LÀ EM-MA-NU-Ê.

E2. Ê-sai 9:6 (9 -5) Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. **[H6382 pele ■]** (7) (9 -6) Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!

MỘT CON TRẺ ĐÃ SANH RA + MỘT CON TRAI ĐÃ ĐƯỢC BAN CHO → NGƯỜI SẼ ĐƯỢC XƯNG LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI QUYỀN NĂNG, CHA ĐỜI ĐỜI → QUYỀN CAI TRỊ VÀ SỰ BÌNH AN CỦA NGÀI CỨ THÊM MÃI KHÔNG THÔI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy nhìn vào thứ tự của hai động từ trong Ê-sai 9:6. Hai động từ này không phải là cùng một động từ. Hai động từ không được đặt theo thứ tự đó một cách tình cờ. Một con trẻ đã SINH RA. Một con trai đã được BAN CHO. Việc sinh ra mô tả cách con trẻ ấy đến với thế gian. Việc được ban cho mô tả điều đã xảy ra cho một người Con vốn đã tồn tại từ trước. Bây giờ hãy xem xét những danh xưng được ban cho con trẻ này. Ê-sai 9:6 không nói rằng con trẻ sẽ giống như Đức Chúa Trời quyền năng. Ê-sai 9:6 nói rằng "danh Ngài sẽ được xưng là Đức Chúa Trời quyền năng." Danh đầu tiên trong danh sách, Kỳ diệu, là pele (H6382). Pele có chung gốc từ với câu trả lời mà Ma-nô-a nhận được trong Các Quan Xét 13, khi ông xin một cái tên nhưng không thể có được. Trong Ê-sai 9:6, cái tên ấy được ban cho.)

E3. Ê-sai 9:2 (9 -1) Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết.

9 -1) DÂN ĐI TRONG NƠI TỐI TẮM ĐÃ THẤY SỰ SÁNG LỚN.

E4. Mi-chê 5:2 (5 -1) Hỡi Bết-lê-hem Ep-ra-ta, người ở trong hàng ngàn Giu-đa là nhỏ lắm, song từ nơi người sẽ ra cho ta một Đấng cai trị trong Y-sơ-ra-ên; gốc tích của Ngài bởi từ đời xưa, từ trước vô cùng.

TỪ NGƯỜI SẼ RA MỘT Đấng CAI TRỊ TRONG Y-SƠ-RA-Ê → GỐC TÍCH CỦA NGÀI BỞI TỪ ĐỜI XƯA, TỪ TRƯỚC VÔ CÙNG.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Một câu trong Mi-chê 5:2 nắm giữ cả hai đầu mối của toàn bộ nghiên cứu này. Đấng cai trị này RA TỪ một thị trấn nhỏ. Ra từ một thị trấn nhỏ là một sự khởi đầu, tại một nơi mà một người có thể đi bộ đến. NHỮNG GỐC TÍCH của Đấng cai trị này là từ đời xưa, từ trước vô cùng. Những gốc tích từ trước vô cùng thì hoàn toàn không phải là một sự khởi đầu. Mi-chê phát biểu cả hai lẽ thật này trong cùng một câu. Mi-chê không làm giảm nhẹ lẽ thật nào cả.)

F. DÒNG DỐI NGƯỜI NỮ VÀ NGƯỜI NỮ ĐỒNG TRINH — LỜI HỨA ĐẦU TIÊN VÀ SỰ ỨNG NGHIỆM

F1. Sáng-thế Ký 3:15 Ta sẽ làm cho mầy cùng người nữ, dòng dõi mầy cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mầy, còn mầy sẽ cắn gót chân người.

DÒNG DỐI MẦY CÙNG DÒNG DỐI NGƯỜI NỮ NGHỊCH THÙ NHAU → NGƯỜI SẼ GIÀY ĐẠP ĐẦU MẦY, CÒN MẦY SẼ CẮN GÓT CHÂN NGƯỜI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Đức Chúa Trời đã phán Sáng-thế Ký 3:15 với con rắn trong vườn, vào lúc tội lỗi bước vào thế gian. Sáng-thế Ký 3:15 là lời hứa đầu tiên về một Đấng Cứu Chuộc trong toàn bộ Kinh Thánh. Hãy chú ý xem câu này gọi tên dòng dõi của ai. Trong suốt phần còn lại của Kinh Thánh, dòng dõi gia đình được truy theo dòng nam giới. Ví dụ như dòng dõi của Áp-ra-ham và dòng dõi của Đa-vít. Ở đây, chỉ một lần, ngay từ ban đầu, dòng dõi được nêu tên là dòng dõi của NGƯỜI NỮ. Cũng hãy chú ý đến hai vết thương trong câu này, vốn không cùng kích cỡ. Gót chân của dòng dõi người nữ bị thương tích. Đầu của con rắn bị giày đạp nát.)

F2. Ga-la-ti 4:4 Nhưng khi kỳ hạn đã được trọn, Đức Chúa Trời bèn sai Con Ngài bởi một người nữ sanh ra, sanh ra dưới luật pháp (5) để chuộc những kẻ ở dưới luật pháp, và cho chúng ta được làm con nuôi Ngài.

ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ SAI CON NGÀI ĐẾN, SANH BỞI MỘT NGƯỜI NỮ → ĐỂ CHUỘC NHỮNG KẺ Ở DƯỚI LUẬT PHÁP.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Ga-la-ti 4:4 nói rằng Đức Chúa Trời đã SAI CON của Đức Chúa Trời đến. Ga-la-ti 4:4 sau đó nói rằng Con ấy được SINH RA BỞI MỘT NGƯỜI NỮ. Việc sai đến được nêu trước trong câu. Việc sinh ra được nêu sau trong câu. Thứ tự đó có ý nghĩa. Một người không thể được sai đến từ một nơi trừ khi người đó đã tồn tại ở nơi đó trước rồi.)

GÓC NHÌN KHÁC NHAU, CÙNG MỘT CẢNH — dấu lạ được hứa, và dấu lạ được ban cho

Ê-sai 7:14 Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các ngươi: này một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt trên là Em-ma-nu-ên.

NÀY MỘT GÁI ĐỒNG TRINH SẼ CHỊU THAI, SANH RA MỘT TRAI, VÀ ĐẶT TRÊN LÀ EM-MA-NU-Ê.

Ma-thi-ơ 1:18 Vả, sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh. (19) Giô-sép chồng người, là người có nghĩa, chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem để nhem. (20) Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh. (21) Người sẽ sanh một trai, người khá đặt tên là Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội. (22) Mọi việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: (23) Này, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, Rồi người ta sẽ đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

NGƯỜI HÃY ĐẶT TÊN LÀ JÊSUS, VÌ CHÍNH CON TRAI ẤY SẼ CỨU DÂN MÌNH RA KHỎI TỘI → NGƯỜI TA SẼ ĐẶT TÊN CON TRAI ẤY LÀ EM-MA-NU-Ê, NGHĨA LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI Ở CÙNG CHÚNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Sự khác biệt giữa hai đoạn Kinh Thánh chính là bài học. Ê-sai 7:14 nói NGƯỜI (nữ) sẽ đặt tên con trẻ ấy là Em-ma-nu-ên. Ma-thi-ơ 1:23 nói HỌ sẽ đặt tên con trẻ ấy là Em-ma-nu-ên. Trong đoạn Ê-sai, một người mẹ đặt tên cho con mình. Trong đoạn Ma-thi-ơ, mọi người đặt tên cho Chúa Giê-xu. Ma-thi-ơ cũng làm một điều mà không người đọc nào phải đoán. Ma-thi-ơ ngừng lại và dịch nghĩa cái tên đó cho người đọc, ngay trong chính bản văn Phúc Âm Ma-thi-ơ. Không một người đọc ở thời đại nào có thể hiểu sai ý nghĩa của tên Em-ma-nu-ên. Em-ma-nu-ên có nghĩa là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Ma-thi-ơ cũng không nói rằng sự giáng sinh của Chúa Giê-xu chỉ đơn thuần khiến Ma-thi-ơ nhớ đến lời tiên tri của Ê-sai. Ma-thi-ơ nói rằng tất cả những điều này đã được LÀM ra để lời tiên tri của Ê-sai được ỨNG NGHIỆM.)

F3. Lu-ca 1:31 Này, người sẽ chịu thai và sanh một con trai mà đặt tên là Jêsus. (32) Con trai ấy sẽ nên tôn trọng, được xưng là Con của Đấng Rất Cao; và Chúa, là Đức Chúa Trời, sẽ ban cho Ngài ngôi Đa-vít là tổ phụ Ngài. (33) Ngài sẽ trị vì đời đời nhà Gia-cóp, nước Ngài vô cùng. (34) Ma-ri bèn thưa rằng: Tôi chẳng hề nhận biết người nam nào, thì làm sao có được sự đó? (35) Thiên sứ truyền rằng: Đức Thánh Linh sẽ đến trên ngươi, và quyền phép Đấng Rất Cao sẽ che phủ ngươi dưới bóng mình, cho nên con thánh sanh ra, phải xưng là Con Đức Chúa Trời.

THÌ LÀM SAO CÓ ĐƯỢC SỰ ĐÓ? THIÊN SỨ TRUYỀN RẰNG? → CHO NÊN CON THÁNH SANH RA, PHẢI XƯNG LÀ CON ĐỨC CHÚA TRỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Câu hỏi của Ma-ri trong Lu-ca 1:34 là một câu hỏi hợp lý, và người ta ngày nay vẫn còn hỏi như vậy. Câu trả lời dành cho bà không phải là một lập luận. Đó là một lời loan báo về điều Đức Chúa Trời sắp thực hiện. Hãy chú ý đến ngôi được nhắc đến trong Lu-ca 1:32: "ngôi Đa-vít là tổ phụ Ngài." Đó chính là ngôi mà Ê-sai 9:7 nói rằng con trẻ ấy sẽ ngồi lên, và cũng chính là dòng vua mà Thi Thiên 110 đã được viết về.)

G. NGÔI LỜI TRỞ NÊN XÁC THỊT — VÀ CÁCH MỘT NGƯỜI THỰC SỰ TÌM GẶP NGÀI

G1. Giăng 1:1 Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.

[G3056 logos ■] (2) Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. (3) Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. (4) Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.

BAN ĐẦU CÓ NGÔI LỜI + NGÔI LỜI Ở CÙNG ĐỨC CHÚA TRỜI + NGÔI LỜI LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI → MUÔN VẬT BỞI NGÀI LÀM NÊN.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Giăng 1:1 đưa ra ba mệnh đề trong một câu. Cả ba mệnh đề đều cần thiết. Mệnh đề thứ nhất là "Ngôi Lời có từ ban đầu." Ngôi Lời, một danh xưng của Con Đức Chúa Trời trước khi Ngài mang lấy thân xác con người, không có điểm khởi đầu. Mệnh đề thứ hai là "Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời." Ngôi Lời không đơn thuần là một tên gọi khác của Đức Chúa Trời là Cha, vì một người không thể ở cùng chính mình. Mệnh đề thứ ba là "Ngôi Lời là Đức Chúa Trời." Ngôi Lời không phải là một đấng thấp kém hơn đứng bên cạnh Đức Chúa Trời. Nếu bỏ đi bất kỳ mệnh đề nào trong ba mệnh đề này thì sẽ tạo ra một câu khác với câu mà Giăng đã viết.)

G2. Giăng 1:14 Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. **[G4637 skenoo ■]**

NGÔI LỜI ĐÃ TRỞ NÊN XÁC THỊT + Ở GIỮA CHÚNG TA → ĐẦY ƠN VÀ LỄ THẬT; CHÚNG TA ĐÃ NGẮM XEM SỰ VINH HIỂN CỦA NGÀI.

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — cái trại trong đồng vắng, và cái trại của một thân thể

Xuất Ê-díp-tô Ký 25:8 Họ sẽ làm cho ta một đền thánh và ta sẽ ở giữa họ.

HÃY LÀM CHO TA MỘT NƠI THÁNH → ĐỂ TA Ở GIỮA HỌ.

Giăng 1:14 Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ƠN và LỄ THẬT; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.

NGÔI LỜI ĐÃ TRỞ NÊN XÁC THỊT + Ở GIỮA CHÚNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Từ Hy Lạp mà Giăng dùng cho "ở" trong Giăng 1:14 là skenoo (G4637). Skenoo có nghĩa là dựng lều và sống trong lều đó. Vào thời cổ đại, Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên hãy dựng một cái lều để Đức Chúa Trời có thể ở giữa họ, và họ đã dựng nó bằng da, gỗ, và vàng (Xuất Ê-díp-tô Ký 25:8). Trong Giăng 1:14, cùng một hình ảnh đó trở lại, nhưng cái lều lại là một thân thể con người. Cái lều trong đồng vắng là một hình ảnh sớm về lễ thật mà Giăng mô tả, chỉ về phía trước đến thân thể của Chúa Giê-xu Christ. Tân Ước xác định cái lều đó là một cái bóng, một hình ảnh chỉ về Chúa Giê-xu Christ, chỉ sau khi nó bày tỏ điều mà cái bóng đó chỉ về. Giăng phát biểu điều này rõ ràng trong Giăng 1:14.)

G3. Cô-lô-se 1:15 Ay chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, và Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. (16) Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngai vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. (17) Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài.

VÌ MUÔN VẬT ĐÃ ĐƯỢC DỰNG NÊN TRONG NGÀI + NGÀI CÓ TRƯỚC MUÔN VẬT → VÀ MUÔN VẬT ĐỨNG VỮNG TRONG NGÀI.

G4. Cô-lô-se 2:9 Vì sự đầy đầy của bốn tánh Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy như có hình. (10) Anh em lại nhờ Ngài mà có được đầy đầy mọi sự, vì Ngài là đầu của mọi quyền cai trị và mọi thể lực.

VÌ SỰ ĐẦY ĐẦY CỦA BỐN TÁNH ĐỨC CHÚA TRỜI THẤY ĐỀU Ở TRONG Đấng ẤY NHƯ CÓ HÌNH → ANH EM LẠI NHỜ NGÀI MÀ CÓ ĐƯỢC ĐẦY ĐẦY MỌI SỰ.

G5. LÀM SAO ĐỂ TÌM NGÀI — NGÀI ĐÃ CHO CHÚNG TA BIẾT PHẢI TÌM Ở Đâu

Giăng 5:39 Các ngươi dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh Thánh làm chứng về ta vậy. (40) Các ngươi không muốn đến cùng ta để được sự sống!

CÁC NGƯỜI DÒ XEM KINH THÁNH → ẤY LÀ KINH THÁNH LÀM CHỨNG VỀ TA VẬY.

(Những suy nghĩ riêng của tôi: Chúa Giê-xu đã nói điều này trong Giăng 5:39-40 với những người hiểu biết Kinh Thánh hơn hầu như bất cứ ai còn sống vào thời đó. Họ có thể đọc lại từng câu. Chúa Giê-xu bảo họ rằng toàn bộ Kinh Thánh mà họ đã học thuộc lòng đều chỉ về Ngài, và họ vẫn không chịu đến với Ngài để có được sự sống. Biết lời Kinh Thánh không giống như biết chính con người mà lời ấy nói đến. Không có nơi nào khác để tìm kiếm sự sống. Chúa Giê-xu không bảo hãy tìm kiếm trong cảm xúc của mình. Ngài bảo hãy dò xem Kinh Thánh.)

G6. Lu-ca 24:25 Đức Chúa Jê-sus bèn phán rằng: Hỡi những kẻ dại dột, có lòng chậm tin lời các đấng tiên tri nói! (26) Há chẳng phải Đấng Christ chịu thương khó thể ấy, mới được vào sự vinh hiển mình sao? (27) Đoạn, Ngài bắt đầu từ Môi-se rồi kể đến mọi đấng tiên tri mà cắt nghĩa cho hai người đó những lời chỉ về Ngài trong cả Kinh Thánh.

BẮT ĐẦU TỪ MÔI-SE VÀ CÁC Đấng TIÊN TRI → NGÀI CẮT NGHĨA TRONG CẢ KINH THÁNH NHỮNG LỜI CHỈ VỀ NGÀI.

G7. Lu-ca 24:32 hai người nói cùng nhau rằng: Khi nầy đi đường, Ngài nói cùng chúng ta và cắt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nóng nảy sao?

LÒNG CHÚNG TA HÁ CHẲNG NÓNG NẢY SAO, KHI NGÀI ĐI ĐƯỜNG, GIẢNG GIẢI KINH THÁNH CHO CHÚNG TA?

G8. Lu-ca 24:44 Đoạn, Ngài phán rằng: Ay đó là điều mà khi ta còn ở với các ngươi, ta bảo các ngươi rằng mọi sự đã chép về ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. (45) Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh.

MỌI SỰ ĐÃ CHÉP VỀ TA TRONG LUẬT PHÁP MÔI-SE, CÁC SÁCH TIÊN TRI, VÀ CÁC THI THIÊN ĐỀU PHẢI ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM → NGÀI MỞ MỞ TRÍ CHO HỌ ĐƯỢC HIỂU.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Lu-ca 24:44-45 đưa ra câu trả lời cho câu hỏi mà cả bài học này đang đặt ra. Câu trả lời này đến từ chính miệng Chúa Giê-xu, sau khi Chúa Giê-xu sống lại từ mộ. Chúa Giê-xu đã nêu tên ba phần của Cựu Ước: luật pháp Mô-ise, các sách tiên tri, và các thi thiên. Ba phần này gộp lại chính là toàn bộ Cựu Ước. Chúa Giê-xu phán rằng toàn bộ Cựu Ước đều có những điều nói về Ngài. Chúa Giê-xu không nói rằng chỉ một phần của Cựu Ước có những điều nói về Ngài. Sau đó Chúa Giê-xu đã làm hai việc riêng biệt cho các môn đồ. Chúa Giê-xu mở KINH THÁNH ra cho các môn đồ. Chúa Giê-xu mở SỰ HIỂU BIẾT của các môn đồ ra. Một người cần cả hai điều này. Một người có thể cầm cả cuốn Kinh Thánh trong tay mà vẫn cần Chúa Giê-xu mở mắt người ấy để thấy được Chúa Giê-xu trong Kinh Thánh. Hãy đọc Kinh Thánh. Hãy cầu xin Chúa Giê-xu mở Kinh Thánh ra cho bạn. Hãy tiếp tục đọc Kinh Thánh.)

G9. 1 Giảng 1:1 Điều có từ trước hết, là điều chúng tôi đã nghe, điều mắt chúng tôi đã thấy, điều chúng tôi đã ngẫm và tay chúng tôi đã sờ, về lời sự sống; (2) vì sự sống đã bày tỏ ra, chúng tôi có thấy, và đang làm chứng cho, chúng tôi rao truyền cho anh em sự sống đời đời vốn ở cùng Đức Chúa Cha và đã bày tỏ ra cho chúng tôi rồi; (3) chúng tôi lấy điều đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được giao thông với chúng tôi. Vả, chúng tôi vẫn được giao thông với Đức Chúa Cha, và với Con Ngài là Đức Chúa Jê-sus Christ.

ĐÃ NGHE + ĐÃ THẤY BẰNG MẮT MÌNH + ĐÃ NGẪM XEM + TAY CHÚNG TÔI ĐÃ SỜ ĐẾN → VỀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI ẤY, LÀ SỰ SỐNG VỐN Ở CÙNG ĐỨC CHÚA CHA, VÀ ĐÃ BÀY TỎ RA CHO CHÚNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Giảng liệt kê các giác quan một cách có chủ ý trong 1 Giảng 1:1: đã nghe, đã thấy, đã ngẫm xem kỹ, và đã lấy tay mình sờ đến. Giảng không mô tả một cảm xúc hay một ý tưởng. Giảng đang mô tả một con người mà ông đã cùng ăn uống. Trong cùng một câu, Giảng gọi con người đó là "sự sống đời đời vốn ở cùng Đức Chúa Cha." Con người mà các sứ đồ đã lấy tay mình sờ đến chính là con người đã ở cùng Đức Chúa Cha trước khi có sự bắt đầu. Đó là toàn bộ lời tuyên bố của 1 Giảng 1:1-3. Giảng khẳng định rằng ông là một nhân chứng cho lời tuyên bố này, chứ không phải là một nhà lý thuyết về lời tuyên bố này.)

H. TẠI SAO SỰ CHẾT PHẢI NHƯ VẬY — CHIẾC CẦU TRỞ LẠI VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

H1. VẤN ĐỀ, ĐƯỢC NÊU RÕ RÀNG

Ê-sai 59:2 Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa.

NHƯNG ẤY LÀ SỰ GIAN ÁC CÁC NGƯỜI LÀM XA CÁCH MÌNH VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI.

Rô-ma 3:23 vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời

VÌ MỌI NGƯỜI ĐỀU ĐÃ PHẠM TỘI, THIẾU MẤT SỰ VINH HIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

H2. TẠI SAO PHẢI LÀ HUYẾT, KHÔNG PHẢI THỨ GÌ DỄ DÀNG HƠN

Hê-bơ-rơ 9:22 Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. **[G859 aphesis ■]**

KHÔNG ĐỔ HUYẾT THÌ KHÔNG CÓ SỰ THA THỨ.

Lê-vi Ký 17:11 vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết; ta đã cho các người huyết rưới trên bàn thờ đặt làm lễ chuộc tội cho linh hồn mình; vì nhờ sanh mạng mà huyết mới chuộc tội được.

VÌ SANH MẠNG CỦA XÁC THỊT Ở TRONG HUYẾT → VÌ NHỜ SANH MẠNG MÀ HUYẾT MỚI CHUỘC TỘI ĐƯỢC.

Hê-bơ-rơ 10:4 Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được.

VÌ HUYẾT CỦA BÒ ĐỰC VÀ DÊ ĐỰC KHÔNG THỂ CẤT TỘI LỖI ĐI ĐƯỢC.

(Những suy nghĩ riêng của tôi: Đặt ba câu Kinh Thánh này lại với nhau, và cả hệ thống tế lễ cổ xưa tự nó được giải thích. Sự sống ở trong huyết. Tội lỗi phải trả giá bằng một mạng sống. Trong thời cổ đại, các sinh tế bằng thú vật mang lại sự chuộc tội (một sự che đậy tạm thời cho tội lỗi, phục hồi địa vị của một người trước mặt Đức Chúa Trời) ngày qua ngày, suốt hàng trăm năm. Sách Hê-bơ-rơ nói rõ rằng các sinh tế bằng thú vật chẳng bao giờ có thể cất bỏ tội lỗi được. Vậy thì tất cả những sinh tế đó để làm gì? Chúng giữ cho món nợ tội lỗi luôn ở trạng thái chưa được trả, một cách rõ ràng. Chúng là một sự nhắc nhở lâu dài, lặp đi lặp lại mỗi ngày, rằng một mạng sống đang còn nợ, và chúng giữ sự nhắc nhở đó tại chỗ cho đến khi có một sự chết duy nhất có thể trả trọn món nợ của tội lỗi.)

H3. NGÀI ĐÃ HẠ MÌNH XUỐNG THẤP ĐẾN ĐÂU

Phi-líp 2:5 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có (6) Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; (7) chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; (8) Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

NGÀI VỐN CÓ HÌNH ĐỨC CHÚA TRỜI → ĐÃ LẤY HÌNH TÔI TỚ → VÂNG PHỤC CHO ĐẾN CHẾT, THẬM CHÍ CHẾT TRÊN CÂY THẬP TỰ.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy chú ý đến trình tự đi xuống trong Phi-líp 2:6-8. Chúa Giê-xu vốn có hình thể của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu đã tự bỏ danh tiếng của mình. Chúa Giê-xu đã lấy hình tôi tớ. Chúa Giê-xu đã mang lấy hình dạng loài người. Chúa Giê-xu đã trở nên khiêm nhường. Chúa Giê-xu đã trở nên vâng phục. Chúa Giê-xu đã chết. Sau đó Phao-lô đã thêm hai từ nữa mà câu văn không thực sự cần đến: "thậm chí chết trên thập tự giá." Chỉ đơn thuần nói rằng Chúa Giê-xu đã chết là chưa đủ đối với Phao-lô. Cách thức cụ thể của cái chết của Chúa Giê-xu là một phần trong luận điểm của Phao-lô.)

H4. ĐIỀU THẬT SỰ ĐÃ TRẢ GIÁ CHO NGÀI — ĐƯỢC NÓI TRƯỚC, VÀ ĐƯỢC NÓI LẠI SAU ĐÓ

Ê-sai 50:6 Ta đã đưa lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má cho kẻ nhổ râu ta; ai mắng hoặc giở trên ta, ta chẳng hề che mặt.

TA ĐÃ ĐƯA LƯNG CHO KẺ ĐÁNH TA → AI MẮNG HOẶC GIỔ TRÊN TA, TA CHẴNG HỀ CHE MẶT.

Thi-thiên 22:16 Vì những chó bao quanh tôi, Một lũ hung ác vây phủ tôi; Chúng nó đâm lủng tay và chơn tôi; (17) Tôi đếm được các xương tôi. Chúng nó xem và ngó chơn tôi; (18) Chúng nó chia nhau áo xống tôi, Bắt thăm về áo dài tôi.

CHÚNG NÓ ĐÂM LÚNG TAY VÀ CHƠN TÔI → CHÚNG NÓ CHIA NHAU ÁO XỐNG TÔI, BẮT THĂM VỀ ÁO DÀI TÔI.

Ma-thi-ơ 27:35 Họ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, thì bắt thăm mà chia nhau áo xống của Ngài.

CHÚNG ĐÓNG ĐINH NGÀI, VÀ CHIA NHAU ÁO XỐNG NGÀI, BẮT THĂM MÀ CHIA → HẦU CHO ỨNG NGHIỆM LỜI ĐÃ CHÉP.

Giăng 19:34 nhưng có một tên lính lấy giáo đâm ngang sườn Ngài, tức thì máu và nước chảy ra.

MỘT NGỌN GIÁO ĐÂM VÀO SƯỜN NGÀI → TỨC THÌ MÁU VÀ NƯỚC CHẢY RA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đa-vít đã viết về việc tay và chân bị đâm thủng trong Thi Thiên 22. Đa-vít đã viết về việc lính chia nhau áo xống trong Thi Thiên 22. Đa-vít viết điều này một ngàn năm trước khi có ai ở Y-sơ-ra-ên từng chứng kiến một cuộc đóng đinh. Đa-vít không hề mô tả điều gì đã xảy ra cho chính bản thân mình. Ma-thi-ơ viết nhiều thế kỷ sau đó, sau khi sự đóng đinh của Chúa Giê-xu đã xảy ra. Ma-thi-ơ ghi lại rằng bọn lính đã làm đúng như những gì Thi Thiên 22 đã mô tả. Ma-thi-ơ nói rõ lý do tại sao bọn lính làm điều này: "để được ứng nghiệm." Hãy đọc hai đoạn tường thuật cùng với nhau. Đa-vít viết bài tường thuật của mình khi nhìn về tương lai, không có cách nào biết được sự đóng đinh sẽ xảy ra. Ma-thi-ơ viết bài tường thuật của mình khi nhìn lại sự đóng đinh, không có cách nào phủ nhận rằng sự đóng đinh đã xảy ra.)

H5. SỰ CHẾT ẤY LÀ VÌ ĐIỀU GÌ — MỘT CHIẾC CẦU, KHÔNG PHẢI MỘT THẨM KỊCH

Rô-ma 5:8 Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết. **[G2644 katallasso ■]** (9) Huống chi nay chúng ta nhờ huyết Ngài được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thanh nộ là đường nào! (10) Vì nếu khi chúng ta còn là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là đường nào!

KHI CHÚNG TA CÒN LÀ TỘI NHÂN, Đấng CHRIST ĐÃ CHỊU CHẾT VÌ CHÚNG TA → CHÚNG TA ĐÃ ĐƯỢC HÒA THUẬN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI BỞI SỰ CHẾT CỦA CON NGÀI.

2 Cô-rinh-tô 5:18 Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. **[G2643 katallage ■]** (19) Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. (20) Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhơn danh Đấng Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. (21) Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI Ở TRONG Đấng CHRIST, LÀM CHO THỂ GIAN LẠI HÒA VỚI NGÀI → NGÀI ĐÃ LÀM CHO Đấng VỐN CHẴNG BIẾT TỘI LỖI TRỞ NÊN TỘI LỖI VÌ CHÚNG TA.

1 Ti-mô-thê 2:5 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, là người; (6) Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người. Ấy là lời chứng đã làm đúng kỳ

MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI + MỘT Đấng TRUNG BẢO Ở GIỮA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ LOÀI NGƯỜI, TỨC LÀ NGƯỜI CHRIST JÊSUS.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Một đấng trung gian (người đứng giữa hai bên đã bị phân cách để đem hai bên trở lại với nhau) phải hoàn toàn thuộc về cả hai bên, nếu không thì người đó không thể làm đấng trung gian được. Hãy xem 1 Ti-mô-thê 2:5 nói đấng trung gian đó là: "người, ấy là Đức Chúa Jêsus Christ." Ngài phải là một con người, nếu không thì Ngài không thể đứng ở nơi loài người đứng và chịu chết một sự chết của loài người. Bây giờ hãy xem 2 Cô-rinh-tô 5:19 nói điều gì là thật ở trong sự chết đó: "Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ." Và Ngài phải là Đức Chúa Trời, nếu không thì sự chết của Ngài chỉ là một người khác chết mà thôi, không mang lại sự cứu rỗi (sự giải cứu khỏi tội lỗi và hình phạt của tội lỗi) cho bất cứ ai. Đây là lý do tại sao câu trả lời cho câu hỏi "Chúa Jêsus là ai" không phải là một vấn đề phụ chỉ dành cho các học giả. Toàn bộ giáo lý về sự cứu rỗi tùy thuộc vào điều đó.)

H6. CON RẮN TRÊN CÂY SÀO — MỘT HÌNH BÓNG XƯA MÀ NGÀI ÁP DỤNG CHO CHÍNH MÌNH

Dân-số Ký 21:8 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy làm lấy một con rắn lửa, rồi treo nó trên một cây sào. Nếu ai bị cắn và nhìn nó, thì sẽ được sống. (9) Vậy, Môi-se làm một con rắn bằng đồng, rồi treo lên một cây sào; nếu người nào đã bị rắn cắn mà nhìn con rắn bằng đồng, thì được sống.

HỂ AI BỊ CẮN MÀ NHÌN LÊN NÓ THÌ ĐƯỢC SỐNG.

CÁI NHÌN KHÁC NHAU, CÙNG MỘT CẢNH TƯỢNG — cây sào trong đồng vắng, và thập tự giá trên đồi

Giăng 3:14 Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy (15) hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời. (16) Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. (17) Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu.

NHƯ MÔI-SE ĐÃ TREO CON RẮN LÊN NƠI ĐỒNG VẮNG THẾ NÀO, THÌ CON NGƯỜI CŨNG PHẢI BỊ TREO LÊN DƯỜNG ẤY → HỂ AI TIN NGÀI THÌ CHẴNG BỊ HƯ MẤT.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Sự liên kết giữa Dân Số Ký 21 và Giăng 3 không phải là một sự liên kết do bài nghiên cứu này tự đặt ra. Chính Chúa Giê-xu đã nói rõ ra bằng lời về sự liên kết này, liên quan đến chính danh tính của Ngài. Những người đang chết trong đồng vắng không được bảo phải tự sửa mình, phải can đảm, hay phải tự kiểm lấy sự cứu chữa. Họ chỉ được bảo hãy NHÌN vào vật mà Đức Chúa Trời đã treo lên trên cây sào. Những ai nhìn thì được sống. Bây giờ hãy đặt hai cảnh này lại cùng nhau và để ý đến phần kỳ lạ. Con rắn đồng được treo lên trên cây sào có hình dạng giống chính vật đã giết chết những người đang nhìn vào nó. Phao-lô cũng nói lên một chân lý kỳ lạ tương tự về cây thập tự, khi nói rằng Chúa Giê-xu đã bị LÀM nên tội lỗi vì chúng ta, dù Ngài chẳng hề biết tội lỗi (2 Cô-rinh-tô 5:21). Phương thuốc chữa lành được treo lên trong cùng một hình dạng với sự rửa sả.)

I. CHÍNH CHÚA CHA GỌI CON LÀ "ĐỨC CHÚA TRỜI" VÀ "CHÚA"

I1. Hê-bơ-rơ 1:1 Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách (2) rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; (3) Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao

NGÀI ĐÃ PHÁN DẠY CHÚNG TA BỞI CON NGÀI + LÀ Đấng MÀ NGÀI CŨNG ĐÃ DỰNG NÊN CÁC THỂ GIỚI BỞI ĐÓ → LÀ SỰ CHÓI SÁNG CỦA SỰ VINH HIỂN NGÀI, VÀ HÌNH BÓNG CỦA BẢN THỂ NGÀI.

I2. Hê-bơ-rơ 1:5 Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta?

[G4416 prototokos ■] (6) Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con.

VÀ, ĐỨC CHÚA TRỜI HÁ CÓ BAO GIỜ PHÁN CÙNG THIÊN SỨ RẰNG? → MỌI THIÊN SỨ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI PHẢI THỜ LẠY CON.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Toàn bộ chương đầu tiên của sách Hê-bơ-rơ trình bày một lập luận dài xuyên suốt. Lập luận đó là Con Trai không phải là một thiên sứ và chưa từng là một thiên sứ. Điểm này đáng được chú ý trong một bài học vừa dành nhiều trang để nói về một nhân vật được gọi là "thiên sứ của Đức Giê-hô-va." Từ Hê-bơ-rơ malak chỉ về một sứ mạng được sai đi. Chính Con Trai của Đức Chúa Trời đã thi hành sứ mạng đó vào những thời điểm trong Cựu Ước. Nhưng tác giả sách Hê-bơ-rơ nhất định không để cho ai xếp Con Trai vào hàng ngũ các thiên sứ được tạo dựng. Các thiên sứ được truyền lệnh phải thờ lạy Con Trai.)

I3. Hê-bơ-rơ 1:8 Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. (9) Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy dầu vui mừng xúc cho, Khiến Chúa trởi hơn kẻ đồng bạn mình. (10) Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nền đất, Và các tầng trời cũng là công việc của tay Chúa. (11) Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; (12) Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, Rồi trời đất sẽ biến đổi, Nhưng Chúa vẫn y nguyên, Các năm của Chúa không hề cùng.

NHƯNG NÓI VỀ CON THÌ LẠI PHÁN RẰNG: HỖI ĐỨC CHÚA TRỜI, NGÔI CHÚA CÒN MÃI ĐỜI NỌ QUA ĐỜI KIA → HỖI CHÚA, BAN ĐẦU TRƯỚC HẾT CHÚA ĐÃ DỰNG NỀN ĐẤT.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc lại năm từ đầu tiên của Hê-bơ-rơ 1:8: "Nhưng nói về Con thì lại phán rằng." Đó không phải là ý kiến của người viết sách Hê-bơ-rơ về Chúa Giê-xu. Câu này ghi lại lời Đức Chúa Trời là Cha phán trực tiếp với Con. Đức Chúa Cha gọi Con là "Hỡi Đức Chúa Trời," rồi gọi Con là "Chúa," rồi quy cho Con công việc dựng nên trái đất và các tầng trời. Nếu có người muốn lập luận rằng Con không bao giờ được gọi là Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh, thì người đó phải giải đáp câu này, nơi Đức Chúa Cha gọi Con là Đức Chúa Trời.)

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — một bài ca được viết cho một vị vua, và Đức Chúa Cha trích dẫn bài ca ấy cho Con Ngài

Thi-thiên 45:6 Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia; Bình quyền nước Chúa là một bình quyền ngay thẳng. (7) Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác; Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Chúa, đã xúc dầu cho Chúa Bằng dầu vui vẻ trởi hơn đồng loại Chúa.

HỖI ĐỨC CHÚA TRỜI, NGÔI CHÚA CÒN MÃI ĐỜI NỌ QUA ĐỜI KIA → LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA CHÚA, ĐÃ XÚC DẦU CHO CHÚA BẰNG DẦU VUI VẺ TRỞI HƠN ĐỒNG LOẠI CHÚA.

Thi-thiên 102:25 Thuở xưa Chúa lập nền trái đất, Các tầng trời là công việc của tay Chúa. (26) Trời đất sẽ bị hư hoại, song Chúa hằng còn; Trời đất sẽ cũ mòn hết như áo xống; Chúa sẽ đổi trời đất như cái áo, và nó bị biến thay; (27) Song Chúa không hề biến cải, Các năm Chúa không hề cùng.

THUỞ XƯA CHÚA LẬP NỀN TRÁI ĐẤT → SONG CHÚA KHÔNG HỀ BIẾN CẢI, CÁC NĂM CHÚA KHÔNG HỀ CÙNG.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đây là chỗ mà việc đọc song song hai đoạn Kinh Thánh thực sự có ích. Thi Thiên 45 là một bài ca cưới. Thi Thiên 102 là lời cầu nguyện của một người đang gặp hoạn nạn. Trong Thi Thiên 102, những lời đó được hướng đến Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Đấng đã dựng nên thế gian. Cả hai bài thi thiên đều được viết trước khi Chúa Giê-xu giáng sinh tại Bết-lê-hem nhiều thế kỷ. Hê-bơ-rơ đoạn 1 trích dẫn cả hai bài thi thiên này. Hê-bơ-rơ đoạn 1 trình bày cả hai bài thi thiên như là lời của Đức Chúa Trời là Cha. Hê-bơ-rơ đoạn 1 áp dụng cả hai bài thi thiên cho Con. Hãy để ý những khác biệt nhỏ trong cách dùng từ giữa các bài thi thiên nguyên gốc và những câu trích dẫn trong Hê-bơ-rơ đoạn 1. Kinh Thánh không giấu những khác biệt nhỏ này, và bài học này cũng không giấu chúng. Điều không thay đổi giữa các bài thi thiên và Hê-bơ-rơ đoạn 1 chính là danh tính của người mà những lời đó nói đến.)

J. ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN CÙNG CHÚA TÔI — CÂU KINH THÁNH ĐÃ CHẤM DỨT CUỘC TRANH LUẬN

J1. Thi-thiên 110:1 Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch ngươi làm bệ chơn cho ngươi. **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực ngươi; Hãy cai trị giữa các thù nghịch ngươi.

ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN CÙNG CHÚA TÔI RẰNG: HÃY NGỒI BÊN HỮU TA → CHO ĐẾN CHỪNG TA ĐẶT KẼ THÙ NGHỊCH NGƯỜI LÀM BỆ CHƠN CHO NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Câu này trong Thi Thiên 110:1 mang nhiều ý nghĩa hơn những gì đọc qua lần đầu có thể thấy. Trong tiếng Anh, cả hai từ đều được in là "Lord." Mạnh mẽ duy nhất cho sự khác biệt là cách viết hoa. Từ đầu tiên được in bằng chữ hoa, LORD. Từ thứ hai không được in bằng chữ hoa. Ẩn dưới bản tiếng Anh, đây là hai từ Hebrew khác nhau. Từ Hebrew thứ nhất là danh xưng giao ước của Đức Chúa Trời, Yehovah (H3068). Chữ hoa trong bản KJV luôn có nghĩa là từ Hebrew nguyên gốc là Yehovah. Từ Hebrew thứ hai là adown (H113), một từ chỉ chủ nhân hay người cai trị. Hình thức của adown được dùng ở đây đọc là "Chúa tôi." Đa-vít, khi viết thi thiên này, ghi lại lời Đức Chúa Trời phán với một người mà Đa-vít gọi là Chủ của chính mình. Bây giờ hãy xem xét câu hỏi đơn giản. Đa-vít là vua của Y-sơ-ra-ên. Ai là Chủ của ông? Câu trả lời càng trở nên kỳ lạ hơn khi bạn nhớ rằng Đức Chúa Trời đã hứa Đấng Christ sẽ ra từ chính gia đình của Đa-vít, nhiều thế hệ sau. Một người thường không gọi chính chất của mình là "Chúa tôi.")

J2. CHÍNH NGÀI HỎI HỌ VỀ ĐIỀU ĐÓ, VÀ KHÔNG AI TRẢ LỜI ĐƯỢC

Ma-thi-ơ 22:41 Khi người Pha-ri-si nhóm nhau lại, thì Đức Chúa Jê-sus hỏi họ rằng: (42) Về Đấng Christ, các người nghĩ thế nào? Ngài là con ai? Họ đáp rằng: Con vua Đa-vít. (43) Ngài đáp rằng: Vậy, vì có nào vua Đa-vít được Đức Thánh Linh cảm động, gọi Đấng Christ là Chúa, mà rằng: (44) Chúa phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến khi nào ta để kẻ thù nghịch người dưới chơn người? (45) Vậy, nếu vua Đa-vít xưng Ngài là Chúa, thì Ngài làm con vua ấy là thế nào? (46) Không ai thừa lại được một lời, và từ ngày đó, chẳng ai dám hỏi Ngài nữa.

VẬY, NẾU ĐA-VÍT XƯNG NGÀI LÀ CHÚA, THÌ NGÀI LÀM CON ĐA-VÍT LÀM SAO? → CHẴNG AI THỪA LẠI ĐƯỢC MỘT LỜI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Chúa Jê-sus không nói cho người Pha-ri-si biết câu trả lời cho câu hỏi của chính Ngài trong Ma-thi-ơ 22:41-46. Ngài đã hỏi rồi để câu hỏi đó không được giải đáp. Cho đến nay nó vẫn chưa được giải đáp, nhưng nó vẫn chỉ có một câu trả lời duy nhất phù hợp. Đấng Christ là con của Đa-vít theo phần xác, và là Chúa của Đa-vít theo bản thể của Ngài trước khi Đa-vít được sinh ra.)

J3. PHI-E-RƠ ĐÃ DÙNG CÙNG MỘT CÂU KINH THÁNH VÀO NGÀY HỘI THÁNH BẮT ĐẦU

Công-vụ các Sứ-đồ 2:32 Đức Chúa Jê-sus này, Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó. (33) Vậy, sau khi Ngài đã được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ nơi Cha đã nhận lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã hứa ban cho, thì Ngài đổ Đức Thánh Linh ra, như các người đương thấy và nghe. (34) Vì vua Đa-vít chẳng hề lên trời, nhưng chính người có nói: Chúa đã phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta (35) Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch người dưới chơn người, đặt làm bệ cho người. (36) Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jê-sus này, mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.

VÌ VUA ĐA-VÍT CHẴNG HỀ LÊN TRỜI → ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ TÔN JÊ-SUS NÀY, MÀ CÁC NGƯỜI ĐÃ ĐÓNG ĐINH TRÊN THẬP TỰ GIÁ, LÀM CHÚA VÀ ĐẤNG CHRIST.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Lập luận của Phi-e-rơ trong Công vụ 2:29-36 rất ngắn gọn. Lập luận của Phi-e-rơ không cần chút khôn khéo nào. Đa-vít đã viết về một người ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Đa-vít chưa bao giờ lên ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Một người có thể đến xem mộ của Đa-vít, Phi-e-rơ nói như vậy vài câu trước đó. Vì thế thi thiên đó không nói về Đa-vít. Phi-e-rơ liền nêu tên người mà thi thiên đó nói đến. Phi-e-rơ nêu tên người này mà không hề giảm nhẹ chút nào: "chính Đức Chúa Jê-sus này mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá." Phi-e-rơ gọi người này là "vừa Chúa vừa Đấng Christ.")

J4. CÙNG THI THIÊN ẤY NÓI THÊM MỘT ĐIỀU NỮA — VÀ SÁCH HÊ-BƠ-RƠ XÂY DỰNG CẢ MỘT LẬP LUẬN TRÊN ĐÓ

Thi-thiên 110:4 Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, Tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc.

ĐỨC GIÊ-HÔ-VA ĐÃ THỀ, KHÔNG HỀ ĐỔI Ý, RẰNG → NGƯỜI LÀ THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI, TÙY THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.

Hê-bơ-rơ 5:5 Cùng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. (6) Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc.

CÙNG MỘT THỂ ẤY, ĐẤNG CHRIST KHÔNG TỰ TÔN MÌNH LÀM THẦY TẾ LỄ THƯỢNG PHẨM → NGƯỜI LÀM THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.

Hê-bơ-rơ 7:3 người không cha, không mẹ, không gia phả; không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời, như vậy là giống Con Đức Chúa Trời, Mên-chi-xê-đéc này làm thầy tế lễ đời đời vô cùng.

KHÔNG CÓ NGÀY ĐẦU MỚI SANH, CŨNG KHÔNG CÓ NGÀY RỐT QUA ĐỜI → MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC NÀY LÀM THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI VÔ CÙNG.

Hê-bơ-rơ 7:24 Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. (25) Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy.

NGÀI HẰNG CÒN ĐỜI ĐỜI + GIỮ CHỨC TẾ LỄ KHÔNG HỀ ĐỔI THAY → NGÀI CÓ THỂ CỨU TOÀN VẸN NHỮNG KẺ ẤY ĐẾN CÙNG NGÀI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Một bài thi thiên ngắn chứa đựng rất nhiều điều. Thi Thiên 110 nêu tên một người mà Đa-vít gọi là Chúa của mình, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Thi Thiên 110 nêu tên một vị vua cai trị từ Si-ôn. Thi Thiên 110 nêu tên một thầy tế lễ đời đời, thuộc một ban thứ xưa hơn cả chức tế lễ của Y-sơ-ra-ên, được Đức Chúa Trời thề hứa bằng một lời thề mà Đức Chúa Trời sẽ không rút lại. Trong Y-sơ-ra-ên xưa, luật pháp giữ chức vua và chức thầy tế lễ tách biệt nhau. Theo luật đó, một người không được phép giữ cả hai chức vụ. Thi Thiên 110 trao cả hai chức vụ ấy cho một người. Sách Hê-bơ-rơ dành nhiều chương để giải thích người đó là ai.)

K. SỐNG LẠI TỪ MỒ MẢ — VÀ SỐNG TRONG ANH EM

K1. CHÍNH SỰ KIẾN ẤY, VÀ CÁCH NÓ ĐƯỢC TRUYỀN LẠI

1 Cô-rinh-tô 15:3 Vả trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; (4) Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh;

ĐẲNG CHRIST CHỊU CHẾT VÌ TỘI CHÚNG TA THEO LỜI KINH THÁNH + NGÀI ĐÃ BỊ CHÔN + NGÀI ĐÃ SỐNG LẠI NGÀY THỨ BA.

1 Cô-rinh-tô 15:20 Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ.

ĐẲNG CHRIST ĐÃ SỐNG LẠI TỪ KẺ CHẾT, VÀ TRỞ NÊN TRÁI ĐẦU MÙA CỦA NHỮNG KẺ NGỦ.

K2. SỰ SỐNG LẠI ĐÃ CHỨNG MINH ĐIỀU GÌ VỀ NGÀI

Rô-ma 1:3 về Con Ngài, theo xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra (4) theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta

Bởi phần xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra → được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, bởi sự sống lại từ trong kẻ chết.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Phao-lô lại đặt cả hai nửa của câu trả lời trong một câu, theo thứ tự, trong Rô-ma 1:3-4. Chúa Jêsus ra từ dòng dõi Đa-vít, theo phần xác thịt. Chúa Jêsus được tuyên bố là Con Đức Chúa Trời với quyền năng, bởi việc từ trong mộ sống lại. Bất cứ người nào cũng có thể tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Chỉ có Chúa Jêsus là người duy nhất từng có sự xưng nhận đó được chứng minh bằng việc sống lại từ kẻ chết.)

K3. CỰU ƯỚC ĐÃ NÓI TRƯỚC

Thi-thiên 16:10 Vì Chúa sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm phủ, Cũng không để người thánh Chúa thấy sự hư nát. (11) Chúa sẽ chỉ cho tôi biết con đường sự sống; Trước mặt Chúa có trọn sự khoái lạc, Tại bên hữu Chúa có điều vui sướng vô cùng.

VÌ CHÚA SẼ CHẲNG BỎ LINH HỒN TÔI TRONG ÂM PHỦ → CŨNG KHÔNG ĐỂ NGƯỜI THÁNH CHÚA THẤY SỰ HƯ NÁT.

Công-vụ các Sứ-đồ 2:29 Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và chôn rồi, ngày nay mồ mả người còn ở giữa chúng ta. (30) Nhưng, vì người là đấng tiên tri, và biết Đức Chúa Trời đã thề hứa với người sẽ cho một hậu tự người ngồi trên ngai mình (31) thì người đã thấy trước và nói trước về sự sống lại của Đấng Christ rằng: Ngài chẳng bị để nơi âm phủ, và xác thịt Ngài chẳng thấy sự hư nát.

ĐA-VÍT ĐÃ CHẾT VÀ ĐÃ ĐƯỢC CHÔN → NGƯỜI ĐÃ THẤY TRƯỚC VÀ NÓI VỀ SỰ SỐNG LẠI CỦA Đấng CHRIST.

K4. VÀ BÂY GIỜ — NGÀI SỐNG TRONG NHỮNG NGƯỜI NGÀI ĐÃ CỨU

Rô-ma 8:11 Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

THẦN CỦA Đấng LÀM CHO ĐỨC CHÚA JÊ-SUS SỐNG LẠI TỪ TRONG KẺ CHẾT Ở TRONG ANH EM → THÌ NGÀI CŨNG SẼ KHIẾN THÂN THỂ HAY CHẾT CỦA ANH EM LẠI SỐNG.

Ga-la-ti 2:20 Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.

TÔI ĐÃ BỊ ĐÓNG ĐINH VÀO THẬP TỰ GIÁ VỚI Đấng CHRIST → NHƯNG KHÔNG PHẢI LÀ TÔI SỐNG NỮA, BÈN LÀ Đấng CHRIST SỐNG TRONG TÔI.

Cô-lô-se 1:27 Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở giữa dân ngoại là thể nào, nghĩa là Đấng Christ ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển.

[G3466 musterion ■]

SỰ MẦU NHIỆM NÀY = Đấng CHRIST Ở TRONG ANH EM, LÀ SỰ TRÔNG CẬY VỀ VINH HIỂN.

Giăng 14:23 Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người.

NEU AI YEU MËN TA, THI VANG GIU LÖI TA → CHÚNG TA SẺ ĐẾN CÙNG NGƯỜI, VÀ Ở TRONG NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy theo dõi toàn bộ mạch nghiên cứu này cho đến kết luận của nó. Chúa Jê-sus đã ở với Đức Chúa Cha trước khi mọi vật được dựng nên. Chúa Jê-sus đã hiện ra với loài người trong Cựu Ước, và những người đó vẫn sống. Chúa Jê-sus được sinh ra bởi một người nữ tại một thị trấn nhỏ. Chúa Jê-sus bị giết trên một ngọn đồi, trên gỗ, bên ngoài một thành phố. Chúa Jê-sus đã ra khỏi mộ. Kinh Thánh giờ đây nói rằng Chúa Jê-sus sống Ở TRONG con người. Kết luận này chính là điều mà nghiên cứu này đã hướng đến suốt từ đầu. Trọng tâm của nghiên cứu này chưa bao giờ là để thắng một cuộc tranh luận về việc Chúa Jê-sus là ai. Trọng tâm của nghiên cứu này là Đấng là tất cả những điều này muốn sống ở bên trong bạn. Cũng hãy chú ý đến Giăng 14:23: "chúng ta sẽ đến." Tiếng nói số nhiều đã mở đầu Kinh Thánh trong Sáng thế ký 1:26 vẫn còn hiện diện ở đây.)

L. NGÀI SẼ TRỞ LẠI — VÀ SỰ LỰA CHỌN CÒN MÃI ĐỜI ĐỜI

L1. NGÀI ĐANG ĐẾN, VÀ MỌI MẮT SẼ THẤY NGÀI

Công-vụ các Sứ-đồ 1:9 Ngài phán bấy nhiêu lời rồi, thì được cất lên trong lúc các người đó nhìn xem Ngài, có một đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy nữa. (10) Các người đó đương ngó chăm trên trời trong lúc Ngài ngự lên, xẩy có hai người nam mặc áo trắng hiện đến trước mặt (11) và nói rằng: Hỡi người Ga-li-lê, sao các người đứng ngóng lên trời làm chi? Jê-sus này đã được cất lên trời khỏi giữa các người, cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy.

JÊ-SUS NÀY ĐÃ ĐƯỢC CẤT LÊN TRỜI KHỎI GIỮA CÁC NGƯỜI, CŨNG SẼ TRỞ LẠI NHƯ CÁCH CÁC NGƯỜI ĐÃ THẤY NGÀI LÊN TRỜI VẬY.

Khải-huyền 1:7 Kìa, Ngài đến giữa những đám mây, mọi mắt sẽ trong thấy, cả đến những kẻ đã đâm Ngài cùng trông thấy; hết thấy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì có Ngài. Quả thật vậy. A-men!

MỌI MẮT SẼ TRONG THẤY + CẢ ĐẾN NHỮNG KẺ ĐÃ ĐÂM NGÀI CÙNG TRÔNG THẤY.

L2. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7 và cho anh em, là kẻ chịu khổ, được nghỉ ngơi với chúng tôi, trong khi Đức Chúa Jê-sus từ trời hiện đến với các thiên sứ của quyền phép Ngài, giữa ngọn lửa hừng **[G1557 ekdikesis ■]** (8) báo thù những kẻ chẳng hề nhận biết Đức Chúa Trời, và không vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta. (9) Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa và sự vinh hiển của quyền phép Ngài (10) tức là khi Ngài sẽ đến trong ngày đó, để được sáng danh trong các thánh đồ, được khen ngợi trong mọi kẻ tin; vì anh em đã tin lời chúng tôi làm chứng trước mặt anh em.

TRONG NGỌN LỬA HỪNG, ĐỂ THI HÀNH SỰ BÁO THÙ TRÊN NHỮNG KẺ CHẴNG HỀ NHẬN BIẾT ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ TRÊN NHỮNG KẺ CHẴNG VẮNG PHỤC TIN LÀNH → KHI NGÀI ĐẾN, ĐẶNG ĐƯỢC SỰ VINH HIỂN TRONG CÁC THÁNH ĐỒ NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8 một cách chậm rãi. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8 nêu tên hai nhóm người, không phải một nhóm. Nhóm thứ nhất không BIẾT Đức Chúa Trời. Nhóm thứ hai không VẮNG PHỤC tin lành. Sự biết và sự vâng phục được nêu cùng nhau trong cùng một câu. Cũng hãy lưu ý 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:10, là một phần của cùng câu đó. Cùng một sự đến của Chúa Giê-xu vốn là lửa cho nhóm này lại là sự vinh hiển cho nhóm kia. Đây là một sự kiện duy nhất. Một người thuộc về phía nào của sự kiện đó được quyết định ngay bây giờ, không phải sau này.)

L3. Khải-huyền 19:11 Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín Và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. (12) Mặt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. (13) Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời.

ĐẮNG CƯỚI NGỰA ẤY GỌI LÀ ĐẮNG TRUNG TÍN VÀ CHÂN THẬT → DANH NGÀI GỌI LÀ LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI.

Khải-huyền 19:16 Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa.

VUA CỦA CÁC VUA, VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy chú ý một câu ngắn trong Khải Huyền 19:12. Chúa Giê-xu có một danh được viết ra mà không ai biết, nhưng chỉ một mình Ngài biết danh ấy. Những danh mà bài học này ĐƯỢC ban cho xuất hiện trong cùng một đoạn ấy. Những danh đó là Đấng Trung Tín và Chân Thật. Ngôi Lời của Đức Chúa Trời. Vua của các vua, và Chúa của các chúa.)

L4. CÁC SÁCH ĐƯỢC MỞ RA

Khải-huyền 20:11 Bấy giờ tôi thấy một tòa lớn và trắng cùng Đấng đương ngồi ở trên; trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, chẳng còn thấy chỗ nào cho nó nữa. (12) Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. (13) Biển đem trả những người chết mình có. Mỗi người trong bọn đó bị xử đoán tùy công việc mình làm. (14) Đoạn, Sự Chết và Am phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. (15) Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa.

CÁC SÁCH ĐÃ MỞ RA + MỘT QUYỂN SÁCH KHÁC CŨNG MỞ RA NỮA, LÀ SÁCH SỰ SỐNG → KẸ NÀO KHÔNG ĐƯỢC BIÊN VÀO SÁCH SỰ SỐNG ĐỀU BỊ NÉM XUỐNG HỒ LỬA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Có hai loại sách xuất hiện trước ngai trong Khải Huyền 20:12. Một loại sách ghi lại những gì con người đã làm. Loại sách khác ghi lại các tên, được gọi là sách sự sống. Khải Huyền 20:12 không nói rằng có ai được cứu bởi những gì được ghi trong các sách về việc làm. Khải Huyền 20:15 nói rằng điều duy nhất quyết định kết quả là liệu tên của một người có được ghi trong sách sự sống hay không.)

L5. SỰ LỰA CHỌN, ĐƯỢC NÓI RÕ RÀNG NHƯ KINH THÁNH TỪNG NÓI VỀ BẤT CỨ ĐIỀU GÌ

Giăng 3:18 Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời.

AI KHÔNG TIN THÌ ĐÃ BỊ ĐOÁN XÉT RỒI.

Giăng 3:36 Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

AI TIN CON, THÌ ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI; AI KHÔNG CHỊU TIN CON.

Rô-ma 6:23 Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta.

VÌ TIỀN CÔNG CỦA TỘI LỖI LÀ SỰ CHẾT → NHƯNG SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI TRONG ĐỨC CHÚA JÊ-SUS CHRIST, CHÚA CHÚNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Rô-ma 6:23 là câu gốc trung tâm của cả bài học này. Rô-ma 6:23 là một câu ngắn gồm hai vế. Tội lỗi có một khoản nợ phải trả, và khoản nợ đó là sự chết. Khoản nợ đó được trả theo một trong hai cách. Hoặc một người tự mình trả khoản nợ đó, mãi mãi, hoặc một người nhận lấy điều Chúa Giê-xu đã trả sẵn, như một món quà. Đó là toàn bộ sự lựa chọn. Không ai thoát khỏi việc phải đưa ra lựa chọn đó, vì không chọn cũng chính là chọn theo cách thứ nhất. Mọi điều trong bài học này, từ "chúng ta hãy làm nên loài người" trong Sáng thế ký 1:26 cho đến ngai trong Khải huyền đoạn 20, đều đã dẫn đến một quyết định đó. Vẫn còn thời gian để đưa ra quyết định đó. Chúa Giê-xu vẫn đang kêu gọi.)

L6. Công-vụ các Sứ-đồ 4:12 Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.

CHẲNG CÓ SỰ CỨU RỖI TRONG ĐẤNG NÀO KHÁC → CHẲNG CÓ DANH NÀO KHÁC BAN CHO LOÀI NGƯỜI, ĐỂ CHÚNG TA PHẢI NHỜ ĐÓ MÀ ĐƯỢC CỨU.

ĐÓNG LẠI

Khải-huyền 22:17 Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không.

THÁNH LINH VÀ VỢ MỚI CÙNG NÓI: HÃY ĐẾN → KHÁ NHẬN LẤY NƯỚC SỰ SỐNG CÁCH NHƯNG KHÔNG.

Giăng 3:17 Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu.

VẢ, ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ SAI CON NGÀI XUỐNG THẾ GIẠN, CHẲNG PHẢI ĐỂ ĐOÁN XÉT THẾ GIẠN ĐÂU → NHƯNG HẦU CHO THẾ GIẠN NHỜ CON ẤY MÀ ĐƯỢC CỨU.

(Những suy nghĩ riêng của tôi: Lời mời cuối cùng trong Kinh Thánh không tốn kém gì cả, và được ban cho bất cứ ai. Từ được dùng là "kẻ nào." Từ đó cố ý không loại trừ một ai. Nó không loại trừ người tội tệ nhất đang đọc bài học này, cũng không loại trừ người đã từ chối nhiều năm qua. Chúa Giê-xu, Đấng là tất cả những điều này, chính là Đấng đang nói Hãy đến. Tất cả những gì một người phải làm là đến và nhận lấy nước sự sống.)

BÀI KIỂM TRA THỰC HÀNH

1. Sáng thế ký 1:26 — Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta:

- a) theo hình dạng chúng ta
- b) này, thật rất tốt lành
- c) theo hình ảnh Đức Chúa Trời mà dựng nên người

2. Ê-sai 7:14 — Nay, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai:

- a) và người sẽ đặt tên là JÊSUS
- b) và sẽ đặt tên là Em-ma-nu-ên
- c) và họ sẽ đặt tên Ngài là Emmanuên

3. Các Quan Xét 13:22 — Ma-nô-a nói cùng vợ mình rằng: Chúng ta chắc sẽ chết:

- a) vì tôi là người có môi dơ dáy
- b) vì chỗ người đang đứng là đất thánh
- c) vì chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời

4. Thi Thiên 110:1 — Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta,

- a) cho đến chừng ta để kẻ thù nghịch người làm bệ chân người
- b) hãy cai trị giữa các kẻ thù nghịch người
- c) cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân người

5. Hê-bơ-rơ 1:8 — Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia:

- a) vương trượng công bình là vương trượng của nước người
- b) vương trượng của nước Chúa là vương trượng ngay thẳng
- c) và quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài

6. Sáng Thế Ký 22:8 — Đức Chúa Trời sẽ sẵn lấy chiên con dâng dùng làm của lễ thiêu:

- a) và chất nó trên Y-sác con mình
- b) vậy hai người đi với nhau
- c) hãy xem lửa và củi

7. 2 Ê-sa-lô-ni-ca 1:9 — Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa:

- a) và khỏi sự vinh hiển của quyền năng Ngài
- b) tức là sự chết thứ hai
- c) và khỏi sự vinh hiển của uy nghi Ngài

ĐÁP ÁN: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

CÁC NHÂN CHỨNG ĐỨNG SAU CÂU TRẢ LỜI NÀY

Câu trả lời này không chỉ dựa trên giọng nói của một người viết duy nhất. Môi-se, Giô-suê, người viết sách Các Quan Xét, người viết các sách Sử Ký, và Đa-vít đều góp phần vào đó. Ê-sai, Mi-chê, và Ma-la-chi cũng vậy. Ma-thi-ơ, Lu-ca, và Giăng cũng vậy. Phi-e-rơ lên tiếng vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Phi-líp lên tiếng trên con đường sa mạc. Phao-lô viết qua tám thư tín. Người viết sách Hê-bơ-rơ đóng lại tất cả. Đó là mười lăm giọng nói, trải qua hai mươi tám sách trong Kinh Thánh, từ đoạn đầu của sách Sáng Thế Ký cho đến đoạn cuối của sách Khải Huyền. Cả mười lăm giọng nói đều nói cùng một điều về cùng một Người.

CÁCH NGHIÊN CỨU NÀY PHÂN NHÁNH

→ **CÁCH MỘT CÁI BÓNG CHỈ VỀ ÁNH SÁNG: BÓ CÙI ĐƯỢC ĐẶT TRÊN LƯNG Y-SÁC (SÁNG THỂ KÝ 22:6) VÀ CÂY THẬP TỰ ĐƯỢC ĐẶT TRÊN LƯNG CON NGÀI (GIĂNG 19:17). CÁI BÓNG XUẤT HIỆN TRÊN NÚI. THÂN THỂ XUẤT HIỆN BÊN NGOÀI THÂN.**

CÁCH CÁC TỪ NGỮ QUAN TRỌNG: MỘT TỪ TIẾNG ANH "LORD" ĐẠI DIỆN CHO HAI TỪ HÊ-BƠ-RƠ KHÁC NHAU TRONG THI THIÊN 110:1. HAI TỪ HÊ-BƠ-RƠ ĐÓ LÀ YHOVAH (H3068) VÀ ADOWN (H113). TOÀN BỘ LẬP LUẬN MÀ CHÚA GIÊ-XU ĐƯA RA TRONG MA-THI-Ơ 22:45 DỰA TRÊN SỰ KHÁC BIỆT ĐÓ.

→ **ĐIỀU NÀY ÁP DỤNG CHO BẠN THẾ NÀO: CHÚA JÊSUS KHÔNG CHỈ LÀ ĐẲNG ĐÃ ĐẾN. CHÚA JÊSUS KHÔNG CHỈ LÀ ĐẲNG SẼ ĐẾN. CHÚA JÊSUS LÀ ĐẲNG MUỐN SỐNG TRONG BẠN NGAY BÂY GIỜ (CÔ-LÔ-SÊ 1:27, GA-LA-TI 2:20).**

→ **ĐIỀU NÀY CÓ Ý NGHĨA GÌ CHO CỐI ĐỜI ĐỜI: TIỀN CÔNG CỦA TỘI LỖI LÀ SỰ CHẾT. SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI TRONG ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST, CHÚA CHÚNG TA (RÔ-MA 6:23). ĐÓ LÀ HAI CON ĐƯỜNG DUY NHẤT MÀ MỘT NGƯỜI TỪNG DÙNG ĐỂ TRẢ MÓN NỢ TỘI LỖI.**

ĐƯỜNG NHÁNH: THI THIÊN 110:4 VÀ SÁCH HÊ-BƠ-RƠ ĐOẠN 7 MỞ RA TOÀN BỘ GIÁO LÝ VỀ CHỨC TẾ LỄ LỄ CỦA MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC. GIÁO LÝ NÀY MÔ TẢ MỘT VỊ VUA VÀ MỘT THẦY TẾ LỄ HỢP NHẤT TRONG MỘT NGƯỜI, CÓ TRƯỚC LUẬT PHÁP, ĐƯỢC XÁC NHẬN BẰNG MỘT LỜI TỀ MÀ ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ KHÔNG RÚT LẠI. GIÁO LÝ NÀY XỨNG ĐÁNG CÓ MỘT NGHIÊN CỨU RIÊNG ĐẦY ĐỦ.

→ **ĐƯỜNG DẪN PHỤ: CHỮ "CHÚNG TA" VÀ "CỦA CHÚNG TA" TRONG SÁNG THỂ KÝ 1:26, KHI ĐƯỢC GHÉP CÙNG VỚI "MỘT ĐỨC GIÊ-HÔ-VA" TRONG PHỤC TRUYỀN LUẬT LỆ KÝ 6:4, MỞ RA CẢ MỘT SỰ NGHIÊN CỨU ĐẦY ĐỦ VỀ THẦN TÍNH (GODHEAD). THẦN TÍNH LÀ MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI, VỚI ĐỨC CHÚA CHA, ĐỨC CHÚA CON, VÀ ĐỨC THÁNH LINH ĐƯỢC NÊU DANH LÀ CÁC THÂN VỊ RIÊNG BIỆT SUỐT CẢ KINH THÁNH. BÀI HỌC NÀY CHỈ CHẠM ĐẾN RÌA CỦA SỰ NGHIÊN CỨU ĐẦY ĐỦ ĐÓ.**

→ **ĐƯỜNG MÒN PHỤ: 2 TÊ-SA-LÔ-NI-CA 1:7-10 VÀ KHẢI HUYỀN 19:11-16 MỞ RA TOÀN BỘ GIÁO LÝ VỀ SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU. GIÁO LÝ NÀY BAO GỒM SỰ CHẮC CHẴN CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU, SỰ BẤT NGỜ CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU, VÀ MỆNH LỆNH PHẢI TỈNH THỨC TRÔNG ĐỢI SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU. HÃY NÓI RÕ RÀNG: KINH THÁNH KHẲNG ĐỊNH SỰ CHẮC CHẴN CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU VÀ TỪ CHỐI TIẾT LỘ THỜI ĐIỂM CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU (MA-THI-Ơ 24:36, CÔNG VỤ CÁC SỨ ĐỒ 1:7). CHỨC VỤ NÀY CŨNG TỪ CHỐI TIẾT LỘ THỜI ĐIỂM CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU.**

ĐƯỜNG NHÁNH: SÁNG THỂ KÝ 3:15, DÒNG DỐI CỦA NGƯỜI NỮ, MỞ RA TOÀN BỘ MẠCH CỦA DÒNG DỐI ĐÃ ĐƯỢC HỨA. MẠCH NÀY CHẠY QUA ÁP-RA-HAM (SÁNG THỂ KÝ 22:18), QUA ĐA-VÍT (THI THIÊN 132:11), VÀ ĐƯỢC NÊU ĐÍCH DANH TRONG GA-LA-TI 3:16.

→ **SỰ MẶC KHẢI CÓ THỂ CÓ: GIA-CỐP ĐÃ HỎI TÊN CỦA NGƯỜI VẬT LỘN VỚI MÌNH TRONG SÁNG THỂ KÝ 32 NHƯNG BỊ TỪ CHỐI (SÁNG THỂ KÝ 32:29). MA-NÔ-A ĐÃ HỎI THIÊN SỨ CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA TÊN CỦA CHÍNH THIÊN SỨ ẤY VÀ ĐƯỢC BẢO RẰNG TÊN ĐÓ LÀ PILÍY (H6383), QUÁ ĐIỀU KỲ KHÔNG THỂ BIẾT ĐƯỢC (CÁC QUAN XÉT 13:18). Ê-SAI SAU ĐÓ NÓI RẰNG CON TRẺ SINH RA CHO CHÚNG TA SẼ ĐƯỢC GỌI LÀ ĐẮNG LẠ LÙNG, PELE (H6382), TỪ CÙNG MỘT GỐC TỪ ĐÓ (Ê-SAI 9:6). CÁI TÊN ĐÃ BỊ GIỮ KÍN TRONG CỰU ƯỚC NAY ĐƯỢC CÔNG BỐ TRÊN MỘT HẢI NHI. ĐẾN CUỐI KINH THÁNH, CƯỚI RA TỪ**

TRỜI, ĐỨC CHÚA JÊSUS VẪN MANG MỘT DANH MÀ KHÔNG AI BIẾT NGOÀI CHÍNH NGÀI (KHẢI HUYỀN 19:12). DANH ẤY ĐÃ ĐƯỢC BAN CHO, VÀ DANH ẤY VẪN CÒN SÂU NHIỆM HƠN NHỮNG GÌ BÀI HỌC NÀY ĐÃ TRÌNH BÀY.

LỜI MỜI GỌI RỘNG MỞ — BẤT KỂ BẠN LÀ AI, HÃY TIẾP TỤC ĐỌC

Bạn không cần phải là một Cơ Đốc nhân để đọc nghiên cứu này. Nhiều điều có thể đã đưa bạn đến đây. Một cuộc tìm kiếm có thể đã đưa bạn đến đây. Một cuộc tranh luận có thể đã đưa bạn đến đây. Một câu hỏi bạn đã mang theo nhiều năm có thể đã đưa bạn đến đây. Sự tò mò về đức tin của một ai đó có thể đã đưa bạn đến đây. Mọi thứ trên trang web này đều là của bạn, miễn phí, bằng chính ngôn ngữ của bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi tên bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi quốc gia bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi bạn tin điều gì. Một nghiên cứu không thể mô tả đầy đủ về Chúa Giê-xu. Chúng tôi đã dốc hết những gì mình có cho câu hỏi này, và nghiên cứu này vẫn chỉ đi qua một con đường trong Kinh Thánh. Chúa Giê-xu đã hiện hữu trước khi có sự khởi đầu. Chúa Giê-xu đang hiện hữu bây giờ. Chúa Giê-xu sẽ trở lại. Không một trang nào có thể hoàn tất việc mô tả tất cả những điều đó. Còn nhiều nghiên cứu khác đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về lòng thương xót đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự khôn ngoan đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự hiểu biết đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự nhện nhục đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về lòng tin kính đang chờ ở đây. Còn nhiều nghiên cứu nữa sẽ đến. Hãy đọc các nghiên cứu này theo bất kỳ thứ tự nào bạn muốn. Hãy kiểm tra các nguồn của chúng tôi khi bạn đọc. Mỗi câu Kinh Thánh trong các nghiên cứu này đều được in ra đầy đủ, một cách có chủ ý. Bạn không bao giờ phải tin lời chúng tôi nói về bất cứ điều gì. Bạn có thể tự mình cân nhắc từng câu Kinh Thánh.

Một lời mời khác sẽ tiếp theo lời mời này. Chúng ta sẽ không giả vờ rằng lời mời đó bị giấu kín. Lời mời đó là bài học về điều một người phải làm để được cứu. Hãy đọc bài học đó ngay bây giờ nếu bạn muốn đọc nó ngay bây giờ. Hãy đọc điều gì khác trước nếu bạn muốn đọc điều gì khác trước. Không ai đang đếm cả. Cánh cửa vẫn mở dù thế nào đi nữa. Phao-lô đã nói những lời dưới đây trong một thành phố đầy những bàn thờ dâng cho các thần không phải là Đức Chúa Trời của ông. Phao-lô đã nói những lời này với những người chưa hề mời Phao-lô đến thành phố đó:

Công-vụ các Sứ-đồ 17:26 Ngài đã làm cho muôn dân sanh ra bởi chỉ một người, và khiến ở khắp trên mặt đất, định trước thì giờ đời người ta cùng giới hạn chỗ ở (27) hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được, dầu Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta.

NGÀI ĐÃ LÀM CHO MUÔN DÂN THIÊN HẠ ĐỀU BỞI MỘT HUYẾT MÀ SANH RA → HẦU CHO TÌM KIẾM ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ TÌM ĐƯỢC NGÀI + NGÀI CHẴNG XA CÁCH MỖI MỘT NGƯỜI TRONG CHÚNG TA.

TỪ KHÓA HEBREW

“thiên sứ / sứ giả” — H4397 malak — người được sai đi; một sứ giả; một thiên sứ

Từ này chỉ về một nhiệm vụ được giao, không phải một bản chất. Từ này được dùng cho con người. Từ này được dùng cho các tiên tri. Từ này được dùng cho các thiên thể. Riêng từ này không bao giờ cho bạn biết người được sai đến LÀ GÌ. Riêng từ này chỉ cho bạn biết rằng một người đã được sai đi. Văn mạch xung quanh trong Kinh Thánh phải cho bạn biết phần còn lại. Văn mạch xung quanh trong Kinh Thánh thực sự cho bạn biết phần còn lại trong những đoạn tường thuật này.

“Đức Chúa Trời” — H430 elohim — Đức Chúa Trời; các thần; Đức Chúa Trời chân thật

Elohim là một hình thức số nhiều. Elohim được dùng đi dùng lại nhiều lần để chỉ về Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, cùng với các động từ số ít. Chính từ ngữ này mang trong nó sự trọn vẹn mà bài học này đang tìm hiểu.

“CHÚA” — H3068 Yehovah — danh giao ước của Đức Chúa Trời, được viết trong bản KJV là "LORD" bằng chữ in hoa

Bất cứ khi nào từ LORD xuất hiện bằng chữ in hoa trong Cựu Ước, Yehovah là danh xưng Hê-bơ-rơ đứng sau từ LORD trong tiếng Anh.

“Chúa” — H113 adown — chúa; chủ; người sở hữu; người cai trị

Trong Thi thiên 110:1, hình thức của adown được đọc là “Chúa tôi.” Adown là một từ Hê-bơ-rơ khác với Yehovah, là Đấng đang phán cùng Chúa của Đa-vít trong câu ấy.

“một” — H259 echad — một; hiệp nhất; đầu tiên

Echad là từ được dùng trong câu “Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một.” Echad cũng là từ được dùng để gọi buổi chiều và buổi mai là MỘT ngày. Echad cũng là từ được dùng khi người nam và vợ mình trở nên MỘT thịt.

“con trai duy nhất” — H3173 yachiyd — chỉ một; duy nhất; đơn độc; yêu quý

Sáng thế ký đoạn 22 gọi Y-sác là “con một người” ba lần riêng biệt. Yachiyd có nghĩa là con một, độc nhất.

“cây” — H6086 ets — cây; gỗ; gỗ mộc; tấm ván; cây gậy

Ets là một từ tiếng Hê-bơ-rơ bao hàm cả cây đang sống và gỗ đã đốn. Ets là từ chỉ củi mà Áp-ra-ham đặt trên Y-sác.

“kỳ diệu” — H6382 pele — một điều kỳ diệu; một điều lạ lùng; điều gì đó vượt quá sự hiểu biết

Pele là tên đầu tiên được đặt cho con trẻ trong Ê-sai 9:6.

“bí mật / diệu kỳ” — H6383 piliy — diệu kỳ; quá diệu kỳ không thể hiểu thấu

Piliy là từ mà thiên sứ của Đức Giê-hô-va dùng để mô tả chính danh của mình khi nói với Ma-nô-a. Piliy có cùng gốc từ với danh pele trong Ê-sai 9:6.

“đồng trinh” — H5959 almah — một người nữ trẻ chưa kết hôn; một trinh nữ; một thiếu nữ

Almah là từ được dùng trong Ê-sai 7:14.

“Em-ma-nu-ên” — H6005 Immanuel — Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta

Em-ma-nu-ên là một danh xưng mà tự nó là một câu trọn vẹn. Ma-thi-ơ dịch danh này ra cho người đọc.

“thủ lĩnh / hoàng tử” — H8269 sar — người đứng đầu; người lãnh đạo; đội trưởng; hoàng tử; người cai trị

Sar là danh xưng mà người cầm gươm tuốt trần tự xưng bên ngoài Giê-ri-cô.

“TA LÀ” — H1961 hayah — là; hiện hữu; trở nên

Hayah là từ gốc đứng sau “TA LÀ ĐẤNG TA LÀ” tại bụi gai cháy.

TỪ KHÓA HY LẠP

“Ngôi Lời” — G3056 logos — một lời; một điều được nói; sự việc được phán ra; sự bày tỏ ý tưởng

Giăng không bắt đầu sách Tin Lành Giăng bằng một sự ra đời. Giăng bắt đầu sách Tin Lành Giăng trước cả sự khởi đầu.

“ở” — G4637 skenoo — dựng trại; đóng trại; sống trong trại

“Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta.” Câu này miêu tả Đức Chúa Trời sống trong một thân thể con người giống như một người sống trong một cái trại.

“con một” — G3439 monogenes — con một; độc nhất vô nhị; điều duy nhất thuộc loại của nó

Monogenes được dùng cho Con. Monogenes được dùng cho Y-sác trong Hê-bơ-rơ 11:17.

“công bố” — G1834 exegeomai — dẫn ra; đem ra; thuật lại đầy đủ; làm cho biết

Chẳng ai từng thấy Đức Chúa Trời. Con một của Ngài đã dẫn Đức Chúa Trời ra chỗ công khai, nơi Đức Chúa Trời có thể được nhìn thấy.

“được hòa giải” — G2644 katallasso — thay đổi từ sự thù nghịch sang tình bạn hữu; đem trở lại vào ân huệ

Katallasso gọi tên toàn bộ lý do của thập tự giá, chỉ trong một từ.

“sự hòa giải” — G2643 katallage — sự khôi phục ân huệ; sự đem hai bên đã chia rẽ trở lại hòa hợp với nhau

Katallage đến từ cùng một gốc với katallasso ở trên. Katallasso chỉ về hành động hòa giải (sự khôi phục tình bạn giữa hai người đã bị chia cách). Katallage chỉ về kết quả của sự hòa giải đó.

“sự tha thứ” — G859 aphasis — sự phóng thích; sự tha; sự buông đi; sự tha thứ

Nếu không đổ huyết thì không có sự tha tội.

“màu nhiệm” — G3466 musterion — một điều bí mật; điều gì đó từng được giấu kín và nay được tỏ ra
Trong Kinh Thánh, một sự màu nhiệm không bao giờ là một câu đố cần giải. Một sự màu nhiệm trong Kinh Thánh là một điều bí mật mà Đức Chúa Trời đã quyết định bày tỏ.

“sự báo thù” — G1557 ekdikesis — điều phát xuất từ sự công bình; một sự sửa lại trọn vẹn điều sai trái
Ekdikesis là từ được dùng trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8. Ekdikesis không có nghĩa là cơn giận không kiềm chế. Ekdikesis có nghĩa là sự công bình được thi hành trọn vẹn.

“con đầu lòng” — G4416 prototokos — con đầu lòng; con sinh ra đầu tiên
Đức Chúa Cha phán rằng "hết thảy thiên sứ của Đức Chúa Trời hãy thờ lạy Con" về Đức Chúa Con.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Cadman 1934 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).